

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม
จังหวัดสิงห์บุรี
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๕

กลุ่มนโยบายและแผนงาน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

โทรศัพท์ ๐ ๓๖๕๐ ๗๒๑๐ , ๐ ๓๖๕๐ ๗๒๑๓

โทรสาร ๐ ๓๖๕๐ ๗๒๑๒

E-mail : moi_singburi@industry.go.th

<http://www.industry.go.th/singburi/>

คำนำ

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ได้รับจัดสรรงบประมาณจากกระทรวงอุตสาหกรรม ให้ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด เพื่อนำไปสู่การกำหนดแผนการปฏิบัติงานที่ถูกต้อง รวมทั้งการกำหนด โครงการ/กิจกรรมที่รองรับแผนยุทธศาสตร์ในระดับจังหวัดและในส่วนกลาง ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี จึงได้ดำเนินการจัดทำโครงการพัฒนาและผลักดันแผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรมสู่การปฏิบัติขึ้น โดยมีการระดมความคิดเห็นจากผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ร่วมกัน คัดวิเคราะห์ และประเมินศักยภาพภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด เพื่อวางกรอบและกำหนดทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมในภาพรวมระดับจังหวัด ในการเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม และมีความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและสภาพแวดล้อมใหม่ที่สามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม รวมถึงเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม แผนยุทธศาสตร์สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม แผนยุทธศาสตร์จังหวัดสิงห์บุรี สู่แผนปฏิบัติราชการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ และสามารถกำหนดโครงการ/แผนการปฏิบัติงาน แผนการใช้จ่ายงบประมาณ ที่สอดคล้องในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้สามารถนามากำกับติดตามประเมินผลได้

กลุ่มนโยบายและแผนงาน
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐	
๒.๑ แผนระดับที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ	๓
๒.๒ แผนระดับที่ ๒	
๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๕
๒.๒.๒ แผนปฏิรูปประเทศ	๑๐
๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒	๑๑
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	๑๓
ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี	
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕	
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม	
จังหวัดสิงห์บุรี ปี ๒๕๖๕	
๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด	๑๔
๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๑๙
๓.๑.๓ ข้อมูลวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม	๒๙
๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดสิงห์บุรี	
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	๔๖
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	
๔.๑ โครงการแบบย่อ	๕๐
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิรูปราชการ ออก. แผนปฏิรูปราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ	๖๒
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ปี ๒๕๖๕	

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดสิงห์บุรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี จัดทำขึ้นเพื่อเป็นกรอบทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรี และเป็นแนวทางการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศ สอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ได้แก่ แผนระดับที่ ๑ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๑) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๒) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ๓) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ ๔) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ แผนระดับที่ ๒ สอดคล้องกับส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ และ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และมีความสอดคล้องกับนโยบายระดับกระทรวง ได้แก่ (๑) แผนปฏิบัติราชการระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) ของกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับทบทวน สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ (๒) แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และ (๓) แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ตลอดจนแผนปฏิบัติการด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม และเชื่อมโยงกับนโยบายการพัฒนาในระดับพื้นที่ ได้แก่ ๑) แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ปี ๒๕๖๕ และ ๒) แผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ เพื่อก่อให้เกิดพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลง มุ่งไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดสิงห์บุรีอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน ประกอบกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับพื้นที่ (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ประกอบด้วยการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดอ่อนและจุดแข็งขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่างๆที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม จากการวิเคราะห์ดังกล่าวนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ปี ๒๕๖๕ เพื่อผลักดันให้ภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดได้รับการส่งเสริม และสนับสนุน ทั้งในด้านการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม มาประยุกต์ใช้ก่อให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพ มูลค่า และมาตรฐาน รวมถึงพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง และมีขีดความสามารถในการแข่งขัน เกิดการบูรณาการกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อเอื้อต่อการลงทุน ลดอุปสรรค ในธุรกิจอุตสาหกรรม รวมทั้งการส่งเสริมสถานประกอบการอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืนโดย มีการกำกับดูแลอย่างทั่วถึง มีการถ่ายทอดองค์ความรู้และการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนเป็นกลไกในการขับเคลื่อนในระดับพื้นที่ โดยมีขอบเขต ดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision)

“เป็นแหล่งอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ (Mission)

๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และวิสาหกิจชุมชน ให้มีความเข้มแข็ง มีขีดความสามารถในการแข่งขัน และได้รับการรับรองมาตรฐาน
๒. ส่งเสริมการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาอุตสาหกรรม
๓. ส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้มีการบริหารจัดการที่มีหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม
๔. กำกับควบคุม การประกอบกิจการอุตสาหกรรม ภายใต้การดำเนินงานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
๕. ส่งเสริมและพัฒนาองค์กรให้มีสมรรถนะการให้บริการด้านอุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและวิสาหกิจชุมชน ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน และได้รับการรับรองมาตรฐาน
๒. เสริมสร้างการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม และเครือข่ายพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม
๓. เสริมสร้างและพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อให้บริการด้านอุตสาหกรรมอย่างมีคุณภาพ

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ แผนระดับที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

๑.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า (เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูป)

๒.๒ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการใหม่ (สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ)

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี เป็นตัวแทนกระทรวงอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการอุตสาหกรรมตามกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการนำนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรมมาสู่แนวทางการปฏิบัติงานในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมชุมชน ให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยมีแนวทางในการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนากลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจของท้องถิ่นที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ทั้งภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม

๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ

๑.๒ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

๑.๓ เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง เพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

๒.๒ การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี เป็นตัวแทนกระทรวงอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคที่มีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาผู้ประกอบการแล้ว ยังให้ความสำคัญในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็ง ร่วมกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านต่างๆ อาทิ การพัฒนาทักษะการผลิต การบริหารจัดการ และการพัฒนาช่องทางการตลาด โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลพัฒนาผลิตภัณฑ์ และยกระดับศักยภาพวิสาหกิจชุมชน ตลอดจนพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนให้สามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืน ตลอดจนพัฒนามิติเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง ด้วยการสนับสนุนด้านวิชาการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีมูลค่ามากขึ้น การส่งเสริมและพัฒนากลไกการแปรรูปสินค้าเกษตรชุมชนให้มีความโดดเด่น มีมาตรฐาน และตอบสนองความต้องการของตลาดได้ รวมทั้งเชื่อมโยงกับการขยายช่องทางการตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

- ๑.๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากร สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืนมีสมดุล
- ๑.๒ พื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ
- ๑.๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ
- ๑.๔ ยกย่องกระบวนทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

- ๒.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- ๒.๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- ๒.๓ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

จากการที่กระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายมุ่งเน้นการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืน ส่งเสริมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเป้าหมาย ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นการพัฒนาการประกอบกิจการเหมืองแร่ให้มีมาตรฐาน มีความปลอดภัยและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนผู้ประกอบการให้มีการนำมาตรฐานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CRR – DPIM) และอุตสาหกรรมสีเขียว ในการนี้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรีในฐานะตัวแทนกระทรวงได้นำแนวทางการดำเนินงานตามนโยบายของกระทรวง มาสู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่ในการส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม และเครือข่ายพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อมในชุมชนโดยใช้หลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม

๔) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) เป้าหมาย

- ๑.๑ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- ๑.๒ ภาครัฐมีขนาดเล็กคล่อง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
- ๑.๓ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

- ๒.๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- ๒.๒ ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- ๒.๓ ภาครัฐมีขนาดเล็กคล่อง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- ๒.๔ ภาครัฐมีความทันสมัย
- ๒.๕ บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่นและเป็นมืออาชีพ
- ๒.๖ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี สนองต่อนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม ดำเนินงานในภารกิจ โดยยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนร่วม” โดยนำนวัตกรรมเทคโนโลยี ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้ในการให้บริการ เช่น การใช้ระบบ IT มาใช้ทำงานให้ผู้รับบริการสะดวกและรวดเร็วขึ้น การใช้บริการผู้ประกอบการออนไลน์ผ่านศูนย์สนับสนุนและช่วยเหลือ SMEs การบริหารจัดการองค์การ โดยนำยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่ มีระบบการติดตามและประเมินผล การดำเนินการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณ ตลอดจนการดำเนินโครงการเพื่อปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การปรับปรุงโครงสร้างองค์การให้มีความยืดหยุ่น เหมาะสมกับบริบทการพัฒนาจังหวัดมีการบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการในการปฏิบัติงาน ควบคู่กับการเสริมสร้างประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้หลักระบบคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งมีมาตรการกำกับดูแลที่เสริมสร้างความโปร่งใส และการป้องกันทุจริตรวมทั้งระบบการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ มีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส ปลอดภัย ทุจริตและประพฤติมิชอบ

๒.๒ แผนระดับที่ ๒

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

๑) ประเด็นที่ ๓ การเกษตร

(๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น
- เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตทางการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

ด้วยศักยภาพการพัฒนาของจังหวัดสิงห์บุรี ที่เป็นแหล่งพื้นที่ด้านเกษตรกรรม มีระบบชลประทานทั่วถึงมีสินค้า OTOP ของจังหวัดได้รับการส่งออก เช่น จักสานจิว กุนเชียงปลา หมูทุบ ปลาทุบสมุนไพร รวมทั้งยังเป็นแหล่งผลิตอาหารปลา และร้านอาหารที่ปรุงจากปลาที่มีคุณภาพ สอดรับกับการกำหนดตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัดที่มุ่งเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของประชาชน เป็นศูนย์กลางอาหารและเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐาน จนได้รับการบรรจุลงในแผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรีอย่างต่อเนื่อง มีผลผลิตทางการเกษตรที่มีคุณภาพดีเหมาะสมสามารถต่อยอดในภาคอุตสาหกรรมแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เช่น ข้าว ปลา แพะ ไก่พื้นเมือง กล้วยน้ำว่า กล้วยหักมุก กล้วยหอมทอง กล้วยหอมผักปลอดภัย และผลไม้อื่นๆ ตามฤดูกาล

(๒) แผนย่อย เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

● แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรม และเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าพื้นถิ่นออกสู่ตลาดสม่ำเสมอ รวมถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

- ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

- สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า รวมทั้งการสร้าง ความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์ท้องถิ่น ตลอดจนการใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และเพื่อการส่งออกไปยังตลาดโลก

- เป้าหมายของแผนย่อย

- สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

(๓) แผนย่อย เกษตรปลอดภัย

- แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน ทั้งมาตรฐานที่เป็นขั้นพื้นฐานตามหลักการปฏิบัติที่ดีทางการเกษตร และพัฒนาต่อยอดไปจนถึงมาตรฐานขั้นสูง เช่น มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น ตลอดจนส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า พร้อมทั้งดูแลการผลิตอาหารภายใต้มาตรฐานความปลอดภัย และการคุ้มครองผู้บริโภคและการค้าระดับสากล

- เป้าหมายของแผนย่อย

- สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

(๔) แผนย่อย เกษตรชีวภาพ

- แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ มีการยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการ วิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็กบนฐานทรัพยากรชีวภาพ ตลอดจนมีการใช้ฐานจากการทำเกษตรกรรมยั่งยืน ซึ่งเป็นระบบการผลิตที่คำนึงถึงระบบนิเวศ สภาพแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ประโยชน์และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภทโภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

- เป้าหมายของแผนย่อย

- สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

(๕) แผนย่อย เกษตรแปรรูป

- แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดจนห่วงโซ่อุปทาน ให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

- ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

- สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการบวนการผลิตหลังเก็บเกี่ยว และการแปรรูป อาทิ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

- ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้า และการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

- เป้าหมายของแผนย่อย

- สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

๒) ประเด็นที่ ๘ ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

(๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

● **เป้าหมาย :** ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

จากการที่รัฐบาลได้กำหนดทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ สู่ประเทศไทย ๔.๐ โดยเน้นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม และมุ่งผลักดันอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ได้ดำเนินการสนองตามแนวนโยบายของรัฐบาลและกระทรวงอุตสาหกรรมในการมุ่งส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ ๔.๐ และเกษตรอุตสาหกรรม ด้วยการให้บริการด้านการเงิน ได้แก่ กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ เพื่อให้การสนับสนุนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพทางธุรกิจ มีแนวความคิด หรือการนำเทคโนโลยี นวัตกรรม หรืองานวิจัยมาพัฒนาต่อยอดในกระบวนการผลิตหรือบริการให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน ส่งผลให้การพัฒนาเศรษฐกิจในประเทศให้มีความก้าวหน้ามากขึ้น

(๒) แผนย่อย การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ

● แนวทางการพัฒนา

- สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับให้มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ ขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ การขยายช่องทางการตลาด การสร้างตราสินค้าให้เป็นที่ยอมรับ และการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งการปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ๆ พัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะในการวิเคราะห์และมององค์ความรู้ด้านการจัดการฐานข้อมูล สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ รวมถึงคำนึงถึงการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการวางแผนธุรกิจ ส่งเสริม การใช้ระบบประกันความเสี่ยงภัยของสินค้าและบริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล

- พัฒนาวิสาหกิจเริ่มต้น โดยการส่งเสริมให้ต่อยอดแนวความคิด สามารถนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมมาสร้างธุรกิจ และใช้ประโยชน์จากเขตพื้นที่นวัตกรรมในประเทศไทย รวมทั้งสนับสนุนการให้สิทธิประโยชน์เพื่อส่งเสริมการดึงดูดแรงงานและบุคลากรคุณภาพ

- ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปรับรูปแบบธุรกิจใหม่ โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับวิถีการดำเนินธุรกิจตลอดกระบวนการมากขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ลดต้นทุนและรองรับการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภค รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการธุรกิจและการตลาดตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค และสามารถเชื่อมโยงการผลิตกับผู้ประกอบการรายใหญ่

- ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศให้เข้มแข็ง ผู้ประกอบการสามารถเกื้อหนุนและเชื่อมโยงกันทั้งในแนวตั้งและแนวนอน รวมทั้งพัฒนาระบบและกลไกที่ทำให้เกิดความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่า เพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดที่สูงขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการผลิตการขนส่งและโลจิสติกส์ และพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในกลุ่มของตนให้ดียิ่งขึ้น

● เป้าหมายของแผนย่อย

- การขยายตัวของวิสาหกิจเริ่มต้นในประเทศไทยเพิ่มขึ้น
- ความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลดีขึ้น

(๓) แผนย่อย การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด

● แนวทางการพัฒนา

- สนับสนุนผู้ประกอบการให้มีสินค้าและบริการที่มีอัตลักษณ์และตราสินค้าที่เด่นชัดให้มีความสำคัญกับการผลิตโดยใช้ตลาดนำที่คำนึงถึงความต้องการของตลาดที่มีมูลค่าสูง พร้อมทั้งพัฒนาบรรจุภัณฑ์สินค้าที่มีคุณภาพและมีความแตกต่าง เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงตลาดต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตลาดต่างประเทศ

- สร้างและพัฒนาตลาดในประเทศสำหรับสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐานและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่ รวมทั้งตลาดสินค้าสำหรับกลุ่มเฉพาะ เช่น สินค้าอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ สินค้าเกษตรอินทรีย์ สินค้าสำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น

- ส่งเสริมผู้ประกอบการในทุกระดับ รวมถึงเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนในการขยายช่องทางการตลาดผ่านการใช้สื่อแบบดั้งเดิมและอินเทอร์เน็ต โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในการเข้าถึงและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าที่มีมาตรฐานในทุกภูมิภาค และมีระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยในกระบวนการกระจายสินค้าโดยประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน

● เป้าหมายของแผนย่อย

- ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยดีขึ้น
- การขยายตัวการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น

๓) ประเด็นที่ ๑๖ เศรษฐกิจฐานราก

(๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บท

- เป้าหมาย : รายได้ของประชากรกลุ่มรายได้น้อยเพิ่มขึ้นอย่างกระจายและอย่างต่อเนื่อง
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ได้มีการขยายผลและต่อยอดการดำเนินงานตามแนวทางประชารัฐเพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก (Local Economy) ตามนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม และเป็นการสนับสนุนนโยบายประเทศไทย ๔.๐ โดยมุ่งเน้นการสร้างงาน สร้างโอกาส สร้างรายได้ให้ชุมชนในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรี ได้มีการพัฒนาและส่งเสริมให้เกิดผู้ประกอบการในสาขาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ทำให้ผู้ประกอบการ/วิสาหกิจชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น สามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

(๒) แผนย่อย การยกระดับศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ

● แนวทางการพัฒนา

- เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มผู้มีรายได้น้อยเพื่อยกระดับสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ

● เป้าหมายของแผนย่อย

- ศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากเพิ่มขึ้น

(๓) แผนย่อย การสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

● แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมและพัฒนากลไกและโครงสร้างชุดข้อมูลค่าทางเศรษฐกิจและการกระจายรายได้กลับสู่ชุมชน

- ส่งเสริมให้มีนวัตกรรมทางการเงินเพื่อสนับสนุนแหล่งทุนให้กับเศรษฐกิจชุมชน

● เป้าหมายของแผนย่อย

- ผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานรากมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

๔) ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน

(๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บท

- เป้าหมาย : สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท

จากการที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมของประเทศให้เป็นไปแนวทางอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industry) ซึ่งเน้นการพัฒนาพื้นที่เมืองตามศักยภาพด้านทรัพยากรและโครงสร้างด้านกายภาพ เพิ่มผลผลิต และสามารถแข่งขันได้ในเชิงธุรกิจ การค้าลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทำให้ภาคอุตสาหกรรมอยู่ร่วมกับสังคมชุมชนได้อย่างเป็นสุขและยั่งยืน

(๒) แผนย่อย การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

● แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาและส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเมืองอุตสาหกรรมตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่ช่วยสร้างการเติบโตทาง เศรษฐกิจและสังคมรวมทั้งการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์ และการประมง ตลอดจนห่วงโซ่คุณค่าและกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมติดฉลากสิ่งแวดล้อม และ ส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้ เทคโนโลยีตามศักยภาพ หรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสม พัฒนาและ ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มีมาตรฐานตามแนว ทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมทั้งอุปสงค์ อุปทาน และนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์ สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งการขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนในระดับประเทศทั้งด้านการ พัฒนาเครือข่ายที่ประกอบด้วยสมาชิกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทาง วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม ด้านฐานข้อมูลตลอดวัฏจักรชีวิต เครื่องมือ วิธีการที่สอดคล้องกับ มาตรฐานสากล โดยการใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการทางสังคม และการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อ กระตุ้นให้เกิดการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน

● เป้าหมายของแผนย่อย

- การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูงขึ้น

(๓) แผนย่อย การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

● แนวทางการพัฒนา

- จัดการคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน
- จัดการคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำทะเลคุณภาพ เหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์
- จัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายและอุตสาหกรรมให้เป็นไป ตามมาตรฐานสากล

● เป้าหมายของแผนย่อย

- คุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือนอยู่ระดับมาตรฐานของประเทศไทย
- คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดินและแหล่งน้ำทะเล มีคุณภาพเหมาะสม กับประเภทการใช้ประโยชน์
- การจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายสารเคมีในภาคการเกษตร และการอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

(๕) ประเด็นที่ ๒๐ การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ บริการของรัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ
- เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐมีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการนำนวัตกรรม เทคโนโลยี มาประยุกต์ใช้
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการของสำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๒) แผนย่อย ๓.๑ การพัฒนาบริการประชาชน

● แนวทางการพัฒนา

- พัฒนารูปแบบบริการภาครัฐเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน
- พัฒนาการให้บริการภาครัฐผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้
- ปรับวิธีการทำงาน จาก “การทำงานตามภารกิจที่กฎหมายกำหนด” เป็น “การให้บริการที่ให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ”

● เป้าหมายของแผนย่อย

- งานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลเพิ่มขึ้น

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ

๒.๒.๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป

หัวข้อที่ ๑ การปฏิรูปด้านความสามารถในการแข่งขัน

หัวข้อย่อย ๑.๑ ผลผลิตภาพ (Productivity)

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ : อุตสาหกรรมการเกษตร

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ : อุตสาหกรรมอาหาร

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๖ : การเพิ่มระดับการแข่งขันทางธุรกิจ – วิสาหกิจขนาดกลาง และ ขนาดย่อม (สนับสนุน)

หัวข้อที่ ๒ การปฏิรูปด้านความเท่าเทียมและการเติบโตอย่างมีส่วนร่วม

หัวข้อย่อย ๒.๒ การเสริมสร้างพลังอำนาจชุมชน

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ : การพัฒนาธุรกิจชุมชน

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๙ : การสร้างความมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการลดความเหลื่อมล้ำ

๒.๒.๒.๒ การปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการปฏิรูป เรื่อง ทรัพยากรทางบก

หัวข้อย่อย ๑.๑ ผลผลิตภาพ (Productivity)

ประเด็นย่อยที่ ๓ : ทรัพยากรแร่

๓.๑ เร่งรัดจัดทำพื้นที่ศักยภาพแร่ และเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง

๓.๒ พัฒนาเครื่องมือกำกับดูแลการบริหารจัดการเหมืองแร่ให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

๓.๓ สร้างกลไกเพื่อเสริมศักยภาพของท้องถิ่นและชุมชน ในการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่

ประเด็นการปฏิรูป เรื่อง สิ่งแวดล้อม

ประเด็นปฏิรูปที่ ๑ : เสริมสร้างระบบบริหารจัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิดให้มีประสิทธิภาพ

ประเด็นย่อยที่ ๑.๔ ขยายบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของภาคเอกชนในการจัดการขยะอันตรายชุมชนตั้งแต่ต้นทาง

ประเด็นย่อยที่ ๑.๕ บังคับใช้มาตรฐานจัดการน้ำเสียอย่างเคร่งครัดตั้งแต่การขออนุมัติการก่อสร้าง

ประเด็นย่อยที่ ๑.๗ กระตุ้นการบริโภคสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อจูงใจให้โรงงานจัดการมลพิษที่ต้นทาง : มลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม

ประเด็นย่อยที่ ๑.๘ ปรับปรุงมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมโดยเพิ่มข้อกำหนดด้านการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นย่อยที่ ๑.๙ ลด/เลิกการใช้สารเคมีเพื่อการเกษตรที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพประชาชนและคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ประเด็นย่อยที่ ๑.๑๐ ขยายบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของภาคเอกชนในการจัดการ
การใช้สารเคมีเพื่อการเกษตรตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง

**ประเด็นปฏิรูปที่ ๒ : ปรับปรุงระบบและกลไกการเฝ้าระวัง ควบคุม ติดตาม และ
ตรวจสอบมลพิษ**

ประเด็นย่อยที่ ๒.๓ จัดทำทำเนียบการปล่อยและการเคลื่อนย้ายมลพิษและเปิดเผย
ข้อมูลต่อสาธารณะอย่างโปร่งใส

ประเด็นย่อยที่ ๒.๔ ปรับปรุงระบบติดตามและตรวจสอบมลพิษที่เกิดจากสถานประกอบการ
(โรงงาน ฟาร์ม) : มลพิษจากการใช้สารเคมีในภาคอุตสาหกรรม
และเกษตรกรรม

ประเด็นย่อยที่ ๒.๕ กำกับควบคุมการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ในการบังคับใช้บทลงโทษ
กับสถานประกอบการที่กระทำผิดกฎหมายและปรับปรุงบทลงโทษ
ให้มีความรุนแรงมากขึ้น : มลพิษจากการใช้สารเคมีใน
ภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม

ประเด็นย่อยที่ ๒.๖ พัฒนาระบบและกลไกการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการควบคุม
เฝ้าระวังติดตาม และตรวจสอบการปล่อยมลพิษและการจัดการ
ของเสียจากการผลิต

๒.๒.๒.๓ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

หัวข้อที่ ๑ การปฏิรูปด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ประเด็นปฏิรูปที่ ๑ : ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง

ประเด็นปฏิรูปที่ ๒ : ด้านการป้องปราม

ประเด็นปฏิรูปที่ ๓ : ด้านการบริหารจัดการ

๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑) เป้าหมายรวม

- (๑) ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานราก มีความเข้มแข็ง
ประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคม
ที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุด ร้อยละ ๔๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อย
ร้อยละ ๑๕
- (๒) ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการ
และดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลาง
และขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่า
สินค้าและบริการ มีระบบการผลิตและการให้บริการจากรากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่ม
สูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการฐานความรู้ชั้นสูงใหม่ๆ ที่เป็นมิตรกับ
สิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลด
ความเหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี
และมีปัจจัยสนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อ
ต่อการขยายตัวของภาคการผลิตและบริการ
- (๓) มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจาย
อำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการบริการ ซึ่งภาคเอกชน
ดำเนินการแทนได้ดีกว่า ลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชัน
ลดลง และการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระมากขึ้น โดยอันดับ
ประสิทธิภาพภาครัฐที่จัดทำโดยสถาบันการศึกษานานาชาติและอันดับความยากง่ายใน
การดำเนินธุรกิจในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐและระบบงบประมาณมีประสิทธิภาพ
สูง ฐานภาษีกว้างขึ้น และดัชนีการรับรู้การทุจริตดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้
ความสามารถและปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๒.๑) เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์

เป้าหมายที่ ๓ เพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

- ตัวชี้วัด ๓.๓ มูลค่าสินค้าชุมชนเพิ่มขึ้น

(๒.๒) แนวทางการพัฒนา

- เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความเข้มแข็งการเงิน ฐานรากตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการ ที่ดิน และทรัพยากรภายในชุมชน

๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

(๓.๑) เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์

- เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
- การสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจรายสาขา

(๓.๒) แนวทางการพัฒนา

- การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ ทั้งการพัฒนาภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการและการท่องเที่ยว และภาคการค้าและการลงทุน

๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(๔.๑) เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์

เป้าหมายที่ ๓ สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน และระบบนิเวศ โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกกับการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย พื้นฟูคุณภาพแหล่งน้ำสำคัญของประเทศ และแก้ไขวิกฤติหมอกควัน

- ตัวชี้วัด ๓.๑ สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องและนำไปใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕ สัดส่วนของเสียอันตรายชุมชนที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้อง ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓๐ และกากอุตสาหกรรมอันตรายทั้งหมดเข้าสู่ระบบการจัดการที่ถูกต้อง
- ตัวชี้วัด ๓.๒ คุณภาพน้ำของแม่น้ำสายหลักที่อยู่ในเกณฑ์ดีเพิ่มขึ้น
- ตัวชี้วัด ๓.๓ คุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤติหมอกควันได้รับการแก้ไขและมีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

(๔.๒) แนวทางการพัฒนา

- การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติสร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
- เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
- แก้ไขปัญหาวิกฤติสิ่งแวดล้อมด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตรายที่เกิดจากการผลิตและบริโภค สร้างเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหรือเมืองสีเขียว เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน
- ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาล ในสังคมไทย

(๕.๑) เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์

เป้าหมายที่ ๓ สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน และระบบนิเวศ โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกกับการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย พื้นฟูคุณภาพแหล่งน้ำสำคัญของประเทศ และแก้ไขวิกฤติหมอกควัน

- ตัวชี้วัด ๓.๑ สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องและนำไปใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕ สัดส่วนของเสียอันตรายชุมชนที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้อง ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓๐ และกากอุตสาหกรรมอันตรายทั้งหมดเข้าสู่ระบบการจัดการที่ถูกต้อง
- ตัวชี้วัด ๓.๒ คุณภาพน้ำของแม่น้ำสายหลักที่อยู่ในเกณฑ์ดีเพิ่มขึ้น
- ตัวชี้วัด ๓.๓ คุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤติหมอกควันได้รับการแก้ไขและมีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

(๕.๒) แนวทางการพัฒนา

- การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติสร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
- เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
- แก้ไขปัญหาวิกฤติสิ่งแวดล้อมด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)
โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๗๔
โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านดิจิทัล ของกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕
โดย สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัตินโยบายระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัตินโยบายระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนาจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ จังหวัดสิงห์บุรี (ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๕)

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดสิงห์บุรี ปี ๒๕๖๕

ด้วยปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้รับการจัดสรรงบประมาณ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการเชิงพื้นที่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลักดันแผนปฏิบัติการระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) ของกระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมไปสู่การปฏิบัติ เกิดการพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ให้มีความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและสภาพแวดล้อมใหม่ที่สามารถนำไปใช้ เป็นกรอบในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดมีกรอบการดำเนินงานในการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ เป็นกรอบในการดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน และแผนการจัดสรรงบประมาณที่ได้รับตามภารกิจข้างต้น กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ปี ๒๕๖๕ ขึ้น มีสาระสำคัญ ดังนี้

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม

จังหวัดสิงห์บุรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัดสิงห์บุรี

● ประวัติความเป็นมา

สิงห์บุรีเป็นเมืองเก่าแก่เมืองหนึ่งสันนิษฐานว่าเป็นเมืองเก่าแก่ก่อนสุโขทัย สร้างขึ้นราว พ.ศ. ๑๖๕๐ โดยพระเจ้าไกรสร ราชโอรสพระเจ้าพรหม (พระเจ้าศรีธรรมไตรปิฎก) ซึ่งครองเมืองชัยปราการ (ผาง) ได้สร้างขึ้น ครั้นเมื่อเสด็จพาไพร่พลมาครองเมืองลพบุรีตามรับสั่งพระราชบิดา ซึ่งเข้าใจว่าคงจะมาพักขึ้นบก ณ ที่เป็นที่ตั้งเมืองสิงห์เดิม คือ ตั้งอยู่ลำน้ำจักรสีห์ ตำบลจักรสีห์ อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี ในปัจจุบันใกล้วัดหน้าพระธาตุ มีเมืองเก่า เรียกว่า "บ้านหน้าพระลาน" เพื่อที่พระองค์จะเดินทางลงเรือที่วัดปากน้ำ แม่น้ำลพบุรีต่อมาได้ย้ายเมืองไปตั้งทางแม่น้ำน้อยตำบลโพธิ์สังข์ ไหว้วัดสิงห์ ปัจจุบันอยู่ในท้องที่อำเภอกำแพงบางระจัน

ครั้น พ.ศ. ๒๓๑๐ เมื่อเสียกรุงศรีอยุธยาให้แก่พม่าแล้ว จึงย้ายเมืองสิงห์มาตั้งทางแม่น้ำเจ้าพระยา ริมปากคลองนครหลวง ตำบลบางมอญ (ปัจจุบัน คือ ตำบลต้นโพธิ์ จังหวัดสิงห์บุรี) การย้ายครั้งนี้ น่าจะเป็นสมัยเดียวกับการตั้งเมืองอ่างทองในสมัยธนบุรี ต่อมาในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ราว พ.ศ. ๒๔๗๓ (รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว) ได้มีการจัดรูปการปกครองเมืองระบอบมณฑลเทศาภิบาล จึงได้จัดตั้งกรุงเก่า (มณฑลอยุธยา) ขึ้นประกอบด้วยเมือง ๘ เมือง คือ กรุงเก่า พระพุทธบาท พรหมบุรี ลพบุรี สระบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง และอินทร์บุรี ใน พ.ศ. ๒๔๓๙-๒๔๔๐ ได้มีการยุบเมืองพรหมบุรี เมืองอินทร์บุรีลงให้เป็นอำเภอขึ้นกับเมืองสิงห์บุรี และย้ายไปตั้งที่ตำบลบางพุทรา อันเป็นที่ตั้งจังหวัดสิงห์บุรีในปัจจุบัน เนื่องจากมีชัยภูมิที่ดีกว่าเดิม เพราะพื้นที่เป็น เนินสูงน้ำท่วมไม่ถึง

วีรกรรมของชาวค่ายบางระจัน ในหนังสือพระราชพงศาวดารหลายๆ ฉบับ กล่าวถึงการรบที่ค่ายบางระจัน อันเป็นผลให้เกิดวีรกรรม ณ บ้านบางระจัน สมัยกรุงศรีอยุธยา ซึ่งทำให้ทั่วประเทศรู้จักจังหวัดสิงห์บุรีมากยิ่งขึ้น ในครั้งนั้นชาวบ้านบางระจันสามารถต่อสู้กับทัพพม่า เป็นเวลาถึง ๕ เดือน ตั้งแต่เดือน ๔ ปลายปีระกา พ.ศ. ๒๓๐๘ ถึงวันจันทร์แรม ๒ ค่ำ เดือน ๘ ปีจอ พ.ศ. ๒๓๐๙

● ลักษณะทางกายภาพ

๑. ขนาดที่ตั้ง

จังหวัดสิงห์บุรี ตั้งอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ ๑๔๒ กิโลเมตร มีเนื้อที่ทั้งสิ้น ๘๒๒.๔๗๘ ตารางกิโลเมตร หรือ ๕๑๔,๐๔๙ ไร่ มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	ติดอำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท และอำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์
ทิศตะวันออก	ติดอำเภอบ้านหมี่ และอำเภอท่าเรือ จังหวัดลพบุรี
ทิศใต้	ติดอำเภอไชโย อำเภอโพธิ์ทอง และอำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง
ทิศตะวันตก	ติดอำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท และอำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี

๒. ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดสิงห์บุรีมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม มีลักษณะเป็นลูกคลื่นลอนตื้นซึ่งเกิดจากการทับถมของตะกอนบริเวณแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นเวลานาน มีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรดิน เหมาะแก่การทำกิจกรรมพื้นที่กว่าร้อยละ ๘๐ เป็นที่ราบเรียบกว้างขวาง มีความลาดเอียงของพื้นที่น้อยมาก จึงเกิดเป็นหนองบึงขนาดต่างๆ ทั่วไป พื้นที่มีระดับความสูงเฉลี่ยประมาณ ๑๗ เมตร จากระดับน้ำทะเล ดังนั้นในฤดูน้ำหลากจึงมักมีน้ำท่วมขังเป็นเวลานานๆ พื้นที่ทางด้านทิศตะวันตกและด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้มีสภาพค่อนข้างราบ พื้นดินเป็นลูกคลื่นลอนลาดอันเกิดจากการกัดเซาะของน้ำบนผิวดิน จนเกิดเป็นร่องกว้างทั่วไป

๓. ลักษณะทางธรณี

ลักษณะของพื้นที่ แบ่งออกได้เป็น ๔ แบบ คือ

๑) พื้นที่ที่เป็นคันดินตามธรรมชาติ อยู่ตามสองฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำน้อย และร่องน้ำเก่า มีลักษณะเป็นที่ราบแคบ ๆ กว้างไม่เกินหนึ่งกิโลเมตร มีความยาวขนานตามแนวลำน้ำ มีระดับค่อนข้างสูงกว่าที่ราบข้างเคียง ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัยของประชาชนและเป็นแหล่งชุมชนใหญ่ๆ เช่น อำเภอเมืองสิงห์บุรี อำเภออินทร์บุรี อำเภอพรหมบุรี และอำเภอท่าช้าง

๒) พื้นที่ที่เป็นที่ราบลุ่ม น้ำท่วมถึงอยู่ใกล้แม่น้ำ หลังคันดินธรรมชาติ เกิดจากการเอ่อล้นของน้ำ จึงมีลักษณะแบนราบเรียบกว้างขวาง มีระดับค่อนข้างต่ำ มักมีน้ำท่วมในฤดูน้ำหลาก ใช้เป็นพื้นที่ทำการเกษตรจำพวกนาข้าว

๓) พื้นที่ที่เป็นลอนลาด อยู่ทางด้านทิศตะวันตกบริเวณอำเภอกำแพงบางระจัน และบางส่วนของอำเภอบางระจัน มีลักษณะเป็นลูกคลื่นหรือลูกคลื่นลอนลาด เกิดจากน้ำผิวพื้นพัดพามากัดเซาะจนเป็นร่องกว้าง มีระดับค่อนข้างสูง น้ำท่วมไม่ถึง ใช้เป็นพื้นที่เพื่อการเกษตรจำพวกพืชไร่ เช่น อ้อย ข้าวโพด เป็นต้น

๔) พื้นที่ที่เป็นหนองบึง อยู่ทางตอนกลางของพื้นที่ใกล้แม่น้ำลำคลองและที่ราบลุ่ม น้ำท่วมถึง มีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มต่ำ มีน้ำขังอยู่ตลอดเวลาที่มีระดับต่ำมาก น้ำจากบริเวณข้างเคียงจึงไหลมารวมกัน มีลักษณะสันฐานกลมมน ในบริเวณที่มีระดับน้ำขังค่อนข้างตื้น มักใช้ทำน่าน้ำลึก ส่วนที่มีน้ำขังมาก ๆ มักปล่อยให้ว่างเปล่า

๔. ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศ โดยทั่วไปคล้ายกับจังหวัดอื่นในภาคกลาง แบ่งเป็น ๓ ฤดู คือ ฤดูร้อน ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์-เมษายน ฤดูฝน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม-ตุลาคม และฤดูหนาว ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน - มกราคม

● ลักษณะทางสังคม

การปกครองและประชากร

แบ่งการปกครองออกเป็น ๖ อำเภอ ๔๓ ตำบล ๓๖๔ หมู่บ้าน ๑๔ ชุมชน ดังนี้

๑) อำเภอเมืองสิงห์บุรี	มี ๘ ตำบล	๕๘ หมู่บ้าน ๑๔ ชุมชน
๒) อำเภออินทร์บุรี	มี ๑๐ ตำบล	๑๐๕ หมู่บ้าน
๓) อำเภอพรหมบุรี	มี ๗ ตำบล	๔๒ หมู่บ้าน
๔) อำเภอบางระจัน	มี ๘ ตำบล	๗๗ หมู่บ้าน
๕) อำเภอท่าช้าง	มี ๔ ตำบล	๒๓ หมู่บ้าน
๖) อำเภอกำแพงบางระจัน	มี ๖ ตำบล	๕๙ หมู่บ้าน

การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลเมือง จำนวน ๒ แห่ง เทศบาลตำบล จำนวน ๖ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๓๓ แห่ง

จากสถิติที่ทำการปกครองจังหวัดสิงห์บุรี ณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จังหวัดสิงห์บุรี มีประชากรทั้งสิ้น จำนวน ๒๐๙,๓๗๗ คน เป็นชาย จำนวน ๙๙,๖๗๓ คน และเป็นหญิง จำนวน ๑๐๙,๗๐๔ คน จำนวนผู้ชายคิดเป็น ร้อยละ ๔๗.๖๐ ของประชากรทั้งหมด และจำนวนผู้หญิง คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๔๐ ของประชากรทั้งหมด เป็นประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตเมือง ได้แก่ เทศบาลเมืองฯ และเทศบาลตำบล จำนวน ๕๔,๐๔๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๘๑ และอยู่ในเขตชนบทจำนวน ๑๕๕,๓๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๔.๑๙ อำเภอที่มีประชากรอาศัยอยู่มากที่สุด ได้แก่ อำเภออินทร์บุรี รองลงมาได้แก่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี และอำเภอบางระจัน ตามลำดับ

● โครงสร้างพื้นฐานและการเข้าถึงบริการ

๑. การคมนาคม

มีทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงจังหวัดสามารถเดินทางได้โดยสะดวก ได้แก่

๑) หมายเลข ๓๒ แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ที่อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผ่านจังหวัดอ่างทอง จังหวัดสิงห์บุรี ถึงจังหวัดชัยนาท

๒) หมายเลข ๓๐๙ สายอ่างทอง-ชัยนาท เป็นเส้นทางที่เริ่มต้นจากกรุงเทพฯ ผ่านจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดอ่างทอง จังหวัดสิงห์บุรี ถึงจังหวัดชัยนาท

๓) หมายเลข ๓๐๑ สายลพบุรี-สิงห์บุรี เชื่อมต่อจากทางหลวงหมายเลข ๓๐๙ ที่จังหวัดสิงห์บุรี

๔) หมายเลข ๑๑ จากอำเภออินทร์บุรี-พิษณุโลก เป็นเส้นทางผ่านอำเภอตากฟ้า อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

๕) หมายเลข ๓๐๓๙ สายสุพรรณบุรี-สิงห์บุรี โดยผ่านเส้นทางด้านอำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี เข้าทางอำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี

การบริการรถโดยสารประจำทางของจังหวัดสิงห์บุรี มีให้บริการทั้งรถโดยสารธรรมดา รถโดยสารปรับอากาศ และรถตู้

๒. ไฟฟ้า

จังหวัดสิงห์บุรี มีจำนวนหมู่บ้านที่มีไฟฟ้าใช้ครบทุกหมู่บ้านในพื้นที่จังหวัด (๓๖๔ หมู่บ้าน) เป็นจำนวนผู้ใช้ไฟรวม ๗๙,๔๐๙ ราย โดยอำเภอที่มีจำนวนผู้ใช้ไฟมากที่สุด ได้แก่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี (๒๒,๐๖๘ ราย) รองลงมาได้แก่ อำเภอกำแพงบางระจัน และ อำเภออินทร์บุรี ตามลำดับ อำเภอที่มีการใช้กระแสไฟฟ้ามากที่สุด ได้แก่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี (๒๑๘ ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง) รองลงมาได้แก่ อำเภออินทร์บุรี และอำเภอพรหมบุรี ตามลำดับ การจำหน่ายกระแสไฟฟ้า จำแนกเป็น ๔ ประเภท ได้แก่ บ้านที่อยู่อาศัย กิจการ (สถานธุรกิจและอุตสาหกรรม) และ สถานที่ราชการและที่สาธารณะ บ้านที่อยู่อาศัยในอำเภอเมืองสิงห์บุรี ใช้กระแสไฟฟ้ามากที่สุด (๔๗ ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง) และกิจการในอำเภอเมืองสิงห์บุรีใช้กระแสไฟฟ้ามากที่สุด (๑๖๒ ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง)

๓. ประปา

มีครัวเรือนที่ใช้น้ำประปาของการประปาส่วนภูมิภาค จำนวน ๑๑,๓๐๖ ครัวเรือน สำหรับครัวเรือนที่อยู่นอกเขตบริการของการประปาส่วนภูมิภาค ใช้น้ำประปาของเทศบาลตำบลและหมู่บ้าน มีจำนวนทั้งหมด ๖๑๓ แห่ง สามารถใช้งานได้ ๕๙๗ แห่ง และไม่สามารถใช้งานได้จำนวน ๑๖ แห่ง จะเห็นได้ว่าระบบประปาในพื้นที่จังหวัดมีครอบคลุมพื้นที่ แม้บางหมู่บ้านไม่มีระบบประปาแต่ก็ใช้น้ำประปาร่วมกับหมู่บ้านอื่น ปัญหาที่พบคือ ระบบประปาที่มีอยู่ในหมู่บ้านหลายหมู่บ้านไม่สามารถให้บริการประชาชนได้อย่างเพียงพอ รวมทั้งมีสภาพชำรุดทรุดโทรม จึงมีการขอก่อสร้างระบบประปาเพิ่มเติม และหลายแห่งพบปัญหาน้ำไม่สะอาดถูกสุขลักษณะ

๔. โทรศัพท์ และเครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ตารางที่ ๑ สถิติการบริการโทรศัพท์ พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙

รายการ	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
เลขหมายโทรศัพท์ที่มี					
-บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)	๒๐,๖๒๔	๒๐,๖๒๙	๒๐,๖๒๒	๒๐,๐๙๗	๒๐,๐๙๗
-บริษัท สัมปทาน	๙,๒๔๗	๙,๒๔๗	๙,๒๔๗	๙,๒๔๗	๙,๒๔๗
เลขหมายโทรศัพท์ที่มีผู้เช่า					
บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)	๑๗,๙๐๐	๑๗,๗๒๓	๑๖,๔๒๗	๑๕,๐๖๗	๑๔,๐๗๙
-ธุรกิจ	๑,๔๓๔	๑,๔๓๓	๑,๔๓๓	๑,๔๓๓	๑,๔๑๗
-บ้านพัก	๑๔,๑๔๖	๑๓,๕๒๙	๑๒,๖๙๐	๑๑,๓๓๐	๑๐,๓๔๒
-ราชการ	๑,๒๐๐	๑,๒๐๔	๑,๒๐๔	๑,๒๐๔	๑,๒๐๔
-บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)	๒๐๓	๒๐๓	๒๐๓	๒๐๓	๒๐๓
-โทรศัพท์สาธารณะ	๙๑๗	๙๐๐	๘๙๕	๘๙๕	๘๙๕
บริษัท สัมปทาน	๓,๐๖๙	๒,๔๕๓	๒,๐๐๕	๑,๖๒๔	๑,๐๕๑

ที่มา : บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)
: สำนักงานสถิติจังหวัดสิงห์บุรี

ตารางที่ ๒ ครัวเรือนที่มีอุปกรณ์ เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พ.ศ. ๒๕๖๐

อุปกรณ์ เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ครัวเรือนทั้งหมด	ครัวเรือนที่มีอุปกรณ์ฯ	ครัวเรือนที่ไม่มีอุปกรณ์ฯ
โทรศัพท์	๖๗,๒๗๗	๕๖๒	๖๖,๗๑๕
โทรสาร	๖๗,๒๗๗	๑๘๓	๖๗,๐๙๔
คอมพิวเตอร์	๖๗,๒๗๗	๑๕,๑๗๙	๕๒,๐๙๘
การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต	๖๗, ๒๗๗	๔๒,๖๒๕	๒๔,๖๕๒

ที่มา : สำรวการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. ๒๕๖๑ สำนักงานสถิติแห่งชาติ

๕. ศาสนา

มีวัดทั้งหมด ๑๘๔ วัด พระภิกษุ ๑,๔๕๗ รูป และสามเณร ๔๐๐ รูป มัสยิด จำนวน ๒ แห่ง และโบสถ์คริสต์ จำนวน ๘ แห่ง สำนักสงฆ์ ๑๒ แห่ง (สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดสิงห์บุรี ปี พ.ศ. ๒๕๖๒)

๖. การศึกษา

ปีการศึกษา ๒๕๖๒ มีโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๕ จำนวน ๑๒ โรงเรียน มีโรงเรียนประถมศึกษาและขยายโอกาสสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี จำนวน ๑๐๑ โรงเรียน โรงเรียนเอกชน จำนวน ๑๔ แห่ง โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสิงห์บุรี จำนวน ๗ โรงเรียนและโรงเรียนพระปริยัติธรรม จำนวน ๕ โรงเรียน นอกจากนี้ จังหวัดสิงห์บุรีมีสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาภาครัฐ จำนวน ๕ แห่ง ภาคเอกชน จำนวน ๒ แห่ง สถานศึกษา/สถาบันการศึกษา แยกตามสังกัด ปีการศึกษา ๒๕๖๒ มีจำนวน ๑๕๓ แห่ง ไม่รวมศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรี สังกัด อบท.จังหวัดสิงห์บุรี อีกจำนวน ๗๕ แห่ง

๗. การสาธารณสุข

จังหวัดสิงห์บุรี มีโรงพยาบาลรัฐ จำนวน ๖ แห่ง โรงพยาบาลเอกชน จำนวน ๑ แห่ง มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๔๗ แห่ง คลินิกทุกประเภท ๙๖ แห่ง ร้านขายยา ๗๗ แห่ง แพทย์ ๘๓ คน ทันตแพทย์ ๓๑ คน เภสัชกร ๕๑ คน พยาบาล ๗๐๕ คน จำนวนเตียง ๕๓๒ เตียง จำนวนประชากรต่อแพทย์ เท่ากับ ๒,๕๐๐ : ๑ ประชากรต่อทันตแพทย์ เท่ากับ ๖,๖๔๔ : ๑ และประชากรต่อพยาบาล เท่ากับ ๒๙๔ : ๑ มีจำนวนคนไข้ที่เข้าโรงพยาบาลเฉลี่ย ๙๗,๓๓๔.๒๗ คนต่อเดือน โดยมีอัตราส่วนแพทย์ ๑ คน ต่อประชากร ๒,๕๐๐ คน ทันตแพทย์ ๑ คนต่อประชากร ๖,๖๔๔ คน เภสัชกร ๑ คนต่อประชากร ๔,๐๖๙ คน และจากสถิติจำนวนผู้ป่วยที่ใช้บริการสาธารณสุขภาครัฐ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๓ จะเห็นได้ว่ามีจำนวนผู้ป่วยมาใช้บริการในจำนวนที่เพิ่มในทุกปี สถิติการตายปี ๒๕๖๐-๒๕๖๒ จะเห็นได้ว่า สาเหตุการตายของผู้ป่วย ๓ อันดับแรก ได้แก่ มะเร็ง รองลงมาได้แก่ โรคเกี่ยวกับปอด และ โรคเสื่อมอื่นของระบบประสาท

● ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. ทรัพยากรน้ำ จังหวัดสิงห์บุรีมีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่

๑) แม่น้ำเจ้าพระยา

แม่น้ำเจ้าพระยา ไหลผ่านพื้นที่อำเภออินทร์บุรีอำเภอเมืองสิงห์บุรี และอำเภอบางระจัน ความยาวประมาณ ๔๙ กิโลเมตร ในปัจจุบันประโยชน์ของการใช้น้ำจากแม่น้ำเจ้าพระยาด้านการเกษตรโดยตรงน้อย เนื่องจากในฤดูฝนจะมีน้ำไหลหลากมากเกินไป ส่วนใหญ่ถูกลำเลียงปริมาณน้ำน้อยลง ระดับน้ำจะอยู่ตามร่องกลางแม่น้ำเป็นสาเหตุให้ไม่สามารถนำน้ำมาใช้ในการเกษตรได้สะดวก

๒) แม่น้ำน้อย

แม่น้ำน้อยเป็นลำน้ำธรรมชาติ รับน้ำจากแม่น้ำเจ้าพระยาเหนือเขื่อนเจ้าพระยาไหลผ่านพื้นที่อำเภอบางระจัน อำเภอกำแพงแสน และอำเภอบางบาล ความยาวประมาณ ๓๕ กิโลเมตร โดยมีประตูระบายน้ำของโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชั้นสูง ตั้งอยู่ตอนเหนือของอำเภอบางระจัน และประตูระบายน้ำของโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษายางมณี ตั้งอยู่ตอนใต้ของอำเภอบางบาล แม่น้ำน้อยเป็นแหล่งน้ำที่นำมาใช้ในการเกษตรมากที่สุด เนื่องจากสามารถควบคุมระดับน้ำให้อยู่เต็มฝั่งพร้อมที่จะนำน้ำมาสู่พื้นที่การเกษตรได้โดยสะดวก

๓) แม่น้ำลพบุรี

แม่น้ำลพบุรีเป็นลำน้ำธรรมชาติ แยกจากฝั่งซ้ายแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณด้านทิศเหนือไปยังทิศตะวันออกของอำเภอเมืองสิงห์บุรี ความยาวประมาณ ๑๑ กิโลเมตร ฤดูฝนมีน้ำหลาก มีน้ำล้นถึงริมฝั่งแต่ในฤดูแล้ง เมื่อน้ำลดลงการเกษตรที่อาศัยอยู่ริมฝั่งแม่น้ำจะสามารถใช้พื้นที่จากบริเวณลาดตลิ่งของแม่น้ำไปจนถึงระดับน้ำในแม่น้ำ สำหรับปลูกพืชผักและพืชไร่อายุสั้น

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

๔) ลำแม่ลาการ้อง

ลำแม่ลาการ้องเป็นลำน้ำธรรมชาติ มีลักษณะเป็นคลองยาวมีน้ำตลอดปี อยู่ในเขตอำเภอเมืองสิงห์บุรี ถึงอำเภออินทร์บุรี ที่ กม.๔+๕๐๐ มีความยาวประมาณ ๔๖ กิโลเมตร ความกว้างประมาณ ๔๐ – ๘๐ เมตร สามารถรับน้ำได้ในอัตราความจุสูงสุด ๓๐.๔๒๐ ม./วินาที ความลาดชันโดยเฉลี่ยประมาณ ๑ : ๑๒,๐๐๐ ต้นคลองตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลประศุก ไหลผ่านตำบลห้วยชัน ตำบลอินทร์บุรี ตำบลทับยา อำเภออินทร์บุรี และตำบลบางกระบือ ตำบลต้นโพธิ์ อำเภอเมืองสิงห์บุรี และไหลผ่าน ปตร.ลำซวด ที่ กม.๕๐ + ๔๒๐ ไหลลงสู่แม่น้ำเจ้าพระยา โดยผ่าน ปตร. พระงามที่ตำบลพระงาม อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี นอกจากนี้ยังมีแหล่งน้ำอื่นๆ ในจังหวัดสิงห์บุรี ได้แก่ คลองเชียงรากและคลองโพธิ์ชัย รวมทั้งหนองบึง ซึ่งมีอยู่ทั่วไปประมาณ ๑๑๗ แห่ง และคลองส่งน้ำชลประทานขนาดเล็กอีก ๑๘๘ แห่ง แหล่งน้ำดังกล่าวนอกจากจะช่วยในการเกษตรแล้วยังเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ปลาและเป็นแหล่งทำการประมงของชาวจังหวัดสิงห์บุรีอีกด้วย

๒. ทรัพยากรดินและธรณีสัณฐาน

พื้นที่ตะกอนลำน้ำ (Fluvial plain) เป็นพื้นที่เกิดใหม่ จากการทับถมของลำน้ำในปัจจุบัน มีสภาพพื้นที่ราบเรียบถึงค่อนข้างราบเรียบ (flat to nearly level) เกิดตามแม่น้ำสายหลัก เช่น แม่น้ำเจ้าพระยา ลำแม่ลา ลำการ้อง ลำเชียงราก และลำโพธิ์ชัย ประกอบด้วย สันดินริมน้ำ (river levee) เกิดเป็นแนวริมฝั่งแม่น้ำเป็นส่วนใหญ่ ตะกอนดินที่ถูกพัดพามาทับถมเป็นตะกอนใหม่ เนื้อละเอียดปานกลางถึงละเอียด และพื้นที่ราบน้ำท่วมถึง (flood plain) เป็นที่ราบลุ่มหลังสันดินริมน้ำ

๓. ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดสิงห์บุรีไม่มีพื้นที่ป่าไม้หรืออยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ มีเพียงพื้นที่ป่าชุมชนประมาณ ๑,๔๕๒ ไร่ ส่วนใหญ่อยู่ใกล้แหล่งน้ำ ป่าชุมชนปลูกโดยชุมชน และให้ชุมชนดูแลรักษา พร้อมใช้ประโยชน์จากป่าชุมชน

๔. แร่ธาตุ

จังหวัดสิงห์บุรีไม่มีแร่ธาตุที่สำคัญในพื้นที่

๕. ภัยธรรมชาติ

ในรอบหลายสิบปีที่ผ่านมา จังหวัดสิงห์บุรีเกิดสาธารณภัยขึ้นบ่อยครั้ง และเกิดเป็นประจำในช่วงระยะเวลาหนึ่ง จึงทำให้สามารถคาดการณ์ช่วงเวลาการเกิดภัยธรรมชาติได้ เช่น อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง ในขณะเดียวกันมีสาธารณภัยรูปแบบใหม่และ/หรือมีรูปแบบที่เปลี่ยนไปจากเดิมเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) ซึ่งทำให้คาดการณ์ได้ยาก มีความไม่แน่นอนสูง อาทิเช่น ภัยจากแผ่นดินไหว การกัดเซาะ ดินทรุดตัว โรคระบาด

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

● ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

จังหวัดสิงห์บุรี ได้ให้อำเภอดำเนินการรวบรวมความคิดเห็นของประชาชนในแต่ละตำบล จากข้อมูลแผนชุมชน แผนตำบล แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนพัฒนาอำเภอ แล้วสรุปรวบรวมเป็นภาพรวมปัญหาและแนวทางแก้ไขที่ประชาชนในพื้นที่เสนอและจังหวัดได้สรุปเป็นภาพรวมปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน พร้อมแนวทางแก้ไขปัญหามาใน ๕ ด้านหลัก ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านความมั่นคงและความสงบและด้านการบริหารจัดการ ดังนี้

ปัญหา	แนวทางแก้ไขปัญหา
ด้านเศรษฐกิจ ๑) ปัญหาหนี้ในระบบ รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย ๒) ภัยแล้งทำให้เกษตรกรไม่สามารถปลูกข้าวได้ ๓) ต้นทุนการผลิตสูง ปุ๋ยมีราคาแพง ๔) ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ ๕) เกษตรกรไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ๖) ขาดแคลนน้ำในการทำการเกษตรในช่วงฤดูแล้ง	๑) สนับสนุนให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งเงินทุน ๒) ส่งเสริมการลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๓) สนับสนุนการปรับเปลี่ยนอาชีพหรือส่งเสริมการปลูกพืชใช้น้ำน้อย ๔) ส่งเสริมให้เกษตรกรทำปุ๋ยหมักชีวภาพเพื่อลดต้นทุน ๕) รมรณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนจัดทำบัญชีครัวเรือนและควบคุมราคาสินค้า ๖) สนับสนุนการแปรรูปผลผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่า ๗) สนับสนุนการรวมกลุ่มในรูปแบบสหกรณ์การเกษตรเพื่อสร้างอำนาจต่อรอง ๘) จัดสรรที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกร ๙) ฝึกอบรมส่งเสริมอาชีพระยะสั้นให้เกษตรกร ๑๐) สนับสนุนปัจจัยการผลิตแก่เกษตรกร ๑๑) พัฒนาแหล่งน้ำโดยการขุดลอกแหล่งน้ำสาธารณะที่ตื้นเขินและขุดเจาะบ่อบาดาลเพื่อการเกษตร ๑๒) ปรับปรุงระบบชลประทานและการบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ
ด้านสังคม ๑) ขาดสถานที่สำหรับออกกำลังกาย ๒) ปัญหาไฟฟ้าตก ๓) ระบบประปาหมู่บ้านมีไม่เพียงพอและไม่ได้มาตรฐาน ๔) ถนนภายในหมู่บ้าน/ชุมชนชำรุดเป็นหลุมบ่อขาดการปรับปรุงซ่อมแซม ๕) ปัญหาการแตกแยกทางความคิดของคนในชุมชน	๑) สนับสนุนการสร้างลานกีฬาและสนับสนุนอุปกรณ์กีฬาให้หมู่บ้าน/ชุมชน ๒) สนับสนุนเพิ่มสายไฟฟ้าแรงสูงหรือปรับปรุงระบบไฟฟ้าให้มีประสิทธิภาพ ๓) ปรับปรุงระบบประปาให้มีน้ำสะอาดและได้มาตรฐาน ๔) ปรับปรุง/ก่อสร้างถนนให้ได้มาตรฐาน ๕) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมชุมชนเพื่อสร้างความสามัคคี ๖) สนับสนุนงบประมาณในการจัดการแข่งขันกีฬาความสัมพันธ์ของคนในชุมชน

ปัญหา	แนวทางแก้ไขปัญหา
๖) ไม่มีสถานที่กลางสำหรับจัดกิจกรรมของหมู่บ้าน	๗) สนับสนุนงบประมาณในการก่อสร้างศาลาประชาคมหมู่บ้าน/ศูนย์เรียนรู้
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๑) ปัญหาอุทกภัย และการกัดเซาะตลิ่งริมแม่น้ำ ๒) แหล่งน้ำตื้นเขิน มีผักตบชวา และวัชพืชกีดขวางทางน้ำ โดยเฉพาะในแม่น้ำลพบุรี ๓) ถนนตามริมแม่น้ำ ลำคลอง ทрудตัวเนื่องจากน้ำในแหล่งน้ำแห้ง โดยเฉพาะในพื้นที่ริมแม่น้ำน้อยในเขตอำเภอท่าช้างและอำเภอค่ายบางระจัน ๔) ประชาชนขาดจิตสำนึกในการรักษาสิ่งแวดล้อม ๕) ปัญหาขยะและความสะอาดในชุมชน	๑) ก่อสร้างระบบป้องกันน้ำท่วม/พังกั้นน้ำและเขื่อนป้องกันตลิ่ง ๒) ขุดลอกแหล่งน้ำ ปรับปรุงภูมิทัศน์และกำจัดผักตบชวา/วัชพืชในแหล่งน้ำ ๓) รมรงค์ สร้างจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๔) จัดให้มีการเก็บขยะอย่างทั่วถึงและกำจัดอย่างถูกวิธี ๕) ส่งเสริมการจัดการขยะที่ต้นทาง
ด้านความมั่นคงและความสงบ ๑) การแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชน ๒) ปัญหาอุบัติเหตุทางถนน/ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ๓) วัยรุ่นรวมกลุ่มแข่งรถยนต์-รถจักรยานยนต์ ๔) ปัญหาอาชญากรรม	๑) รมรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยบูรณาการร่วมกันทุกภาคส่วน ๒) จัดกิจกรรมกีฬา/นันทนาการให้เยาวชนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ๓) จัดโครงการครอบครัวสัมพันธ์ ๔) พัฒนาระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ได้แก่ ติดตั้งกล้องวงจรปิด สัญญาณไฟจราจร และเครื่องหมายจราจร พร้อมกวดขัน/จับกุม และบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ๕) เจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหาร ร่วมกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตั้งจุดตรวจจุดสกัดในบริเวณพื้นที่เสี่ยง และเพิ่มตู้ยามให้เพียงพอ ๖) จัดตั้งเวรยามร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจช่วยสอดส่องดูแลในหมู่บ้าน
ด้านการบริหารจัดการ ๑) ภาครัฐประชาสัมพันธ์ข่าวสารให้ประชาชนไม่ทั่วถึง ๒) การบริหารงานระหว่างท้องถิ่นกับท้องถิ่นที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน	๑) หน่วยงานภาครัฐต้องเข้าถึงประชาชนในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารในเรื่องสำคัญ ๒) ติดตั้งหอกระจายข่าวให้ครอบคลุมพื้นที่ เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารในพื้นที่อย่างทั่วถึง ๓) ใช้แผนชุมชนเป็นหลักในการแก้ไขปัญหาในพื้นที่

ที่มา : สำนักงานจังหวัดสิงห์บุรี

● การวิเคราะห์ข้อมูลเศรษฐกิจ

๑. การใช้ประโยชน์ที่ดิน

การใช้ประโยชน์ที่ดินในจังหวัดสิงห์บุรี ส่วนใหญ่เป็นเนื้อที่ถือครองทางการเกษตร ปี ๒๕๖๑ มีเนื้อที่ถือครองทางการเกษตร ร้อยละ ๙๕.๗๓ ของพื้นที่ทั้งหมด เป็นพื้นที่ป่า ร้อยละ ๐.๐๕ และพื้นที่นอกภาคเกษตร ร้อยละ ๔.๒๒ ของพื้นที่ทั้งหมด

๒. ผลิตภัณฑ์มวลรวม

ตารางที่ ๓ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค และจังหวัด ณ ราคาประจำปี
และผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อคน พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑

พื้นที่	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (ล้านบาท)					ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อคน (บาท)				
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
ประเทศ	๑๓,๑๓๒,๒๔๑	๑๓,๖๗๒,๘๕๑	๑๔,๕๓๓,๔๖๖	๑๕,๔๕๑,๙๕๙	๑๖,๓๖๕,๕๗๔	๑๙๕,๙๙๕	๒๐๓,๓๕๖	๒๑๕,๔๕๕	๒๒๘,๓๙๘	๒๓๖,๘๑๕
ภาคกลาง	๗๕๐,๑๖๕	๗๘๘,๕๔๗	๘๑๒,๒๑๗	๘๓๘,๓๐๗	๘๖๓,๓๒๘	๒๓๙,๓๓๒	๒๕๑,๓๙๒	๒๕๘,๘๓๙	๒๖๗,๑๖๒	๒๗๑,๗๕๙
สิงห์บุรี	๒๕,๖๔๔	๒๔,๑๕๗	๒๔,๙๖๙	๒๖,๕๐๕	๒๗,๗๘๓	๑๒๖,๐๐๖	๑๑๘,๒๙๕	๑๒๑,๙๑๐	๑๒๙,๐๖๕	๑๔๕,๘๙๙

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
: สำนักงานสถิติจังหวัดสิงห์บุรี

จากสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ. ๒๕๖๑ จังหวัดสิงห์บุรีมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ณ ราคาประจำปี พ.ศ.๒๕๖๑ เท่ากับ ๒๗,๗๘๓ ล้านบาท และมีผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อคน ๑๔๕,๘๙๙ บาท เป็นลำดับที่ ๓ ของภาคกลาง และลำดับที่ ๒๕ ของประเทศ

ตารางที่ ๔ สัดส่วนมูลค่า GPP ตามสาขาการผลิตของจังหวัดสิงห์บุรี (ณ ราคาประจำปี) พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๑
หน่วย: ล้านบาท

สาขาการผลิต	พ.ศ. ๒๕๕๕	พ.ศ. ๒๕๕๖	พ.ศ. ๒๕๕๗	พ.ศ. ๒๕๕๘	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑
ภาคเกษตร	๖,๐๑๕	๕,๖๔๖	๔,๑๐๒	๒,๗๔๙	๒,๔๕๖	๓,๔๐๒	๔,๓๑๔
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๖,๐๑๕	๕,๖๔๖	๔,๑๐๒	๒,๗๔๙	๒,๔๕๖	๓,๔๐๒	๔,๓๑๔
ภาคนอกเกษตร	๒๒,๖๙๕	๒๒,๑๐๓	๒๑,๕๔๒	๒๑,๔๐๘	๒๒,๕๑๓	๒๓,๒๑๖	๒๓,๔๖๘
การทำเหมืองแร่ เหมืองหิน	๕๘	๕๖	๕๒	๖๕	๔๙	๔๕	๔๖
การผลิตอุตสาหกรรม	๗,๗๑๕	๗,๗๕๙	๗,๖๘๐	๗,๓๑๑	๗,๗๖๙	๗,๕๑๒	๗,๑๘๔
การไฟฟ้า แก๊ส และระบบปรับอากาศ	๗๖๓	๘๓๒	๘๓๒	๗๗๒	๗๕๕	๗๖๙	๖๒๕
การประปาและการจัดการของเสีย	๔๙	๕๗	๖๖	๑๒๘	๙๘	๑๓๘	๒๐๐
การก่อสร้าง	๑,๔๗๔	๘๒๖	๗๕๐	๗๕๑	๗๘๘	๗๘๖	๘๑๖
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	๓,๑๙๐	๒,๙๒๕	๒,๗๔๒	๒,๗๐๙	๒,๙๕๑	๓,๓๓๔	๓,๗๒๗
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	๕๗๗	๕๘๒	๖๐๑	๖๑๘	๖๓๙	๗๕๔	๗๗๓
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๙๑	๙๖	๙๘	๑๐๘	๑๑๖	๑๒๕	๑๓๗
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๑๙๑	๒๐๔	๑๙๒	๑๗๗	๑๔๐	๒๑๒	๒๒๒
การเงินและการประกันภัย	๑,๐๓๔	๑,๑๕๕	๑,๒๔๖	๑,๓๔๑	๑,๕๒๔	๑,๕๒๔	๑,๕๕๒
กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	๘๕๓	๑,๐๒๗	๗๐๗	๗๖๓	๗๙๑	๙๐๙	๑๑๐๓
กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และกิจกรรมทางวิชาการ	๒	๒	๒	๒	๔	๕	๔
กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุนอื่นๆ	๓๓	๒๙	๒๗	๓๕	๔๐	๔๕	๔๑
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศฯ	๑,๓๘๘	๑,๐๙๗	๘๓๔	๙๔๘	๙๖๙	๙๒๓	๙๕๖
การศึกษา	๔,๐๔๔	๔,๑๕๖	๔,๓๕๑	๓,๘๓๘	๓,๗๓๑	๓,๘๘๕	๓,๗๑๑
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๘๘๐	๙๔๕	๑,๐๑๓	๑,๐๘๖	๑,๑๖๐	๑,๑๘๕	๑,๓๐๓
ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	๘๐	๘๒	๘๑	๘๑	๑๐๓	๑๒๑	๑๔๐
กิจกรรมการบริการด้านอื่นๆ	๒๗๓	๒๗๕	๒๖๙	๖๗๖	๘๘๗	๙๔๘	๙๒๖

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
: สำนักงานสถิติจังหวัดสิงห์บุรี

โครงสร้างเศรษฐกิจหลักของจังหวัด มีภาวะเศรษฐกิจที่ปรับตัวดีขึ้น อันเป็นผลมาจากการขยายตัวของสาขาการผลิตที่สำคัญ ๓ ลำดับแรก ได้แก่ สาขาการผลิตอุตสาหกรรม รองลงมาได้แก่ สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง และสาขาการขนส่ง ขยายปฏิกิริยาลำดับ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ สาขาการผลิต อุตสาหกรรม มีมูลค่า ๗,๑๘๔ ล้านบาท สาขาเกษตรกรรมฯ มีมูลค่า ๔,๓๑๔ ล้านบาท

ตารางที่ ๕ มูลค่า GPP จังหวัดสิงห์บุรี (แบบ TOP Down) พ.ศ. ๒๕๕๕- ๒๕๖๑

รายการ	พ.ศ. ๒๕๕๕	พ.ศ. ๒๕๕๖	พ.ศ. ๒๕๕๗	พ.ศ. ๒๕๕๘	พ.ศ. ๒๕๕๙
มูลค่า GPP ตามราคาประจำปี (ล้านบาท)	๒๘,๗๑๐	๒๗,๗๔๙	๒๕,๖๔๔	๒๔,๑๕๗	๒๔,๙๖๙
มูลค่า GPP (ปริมาณลูกโซ่) (ล้านบาท)	๑๘,๐๘๕	๑๗,๔๕๔	๑๖,๓๘๔	๑๕,๔๐๓	๑๕,๔๙๐
อัตราการเจริญเติบโต (ร้อยละ)	-	- ๓.๓	- ๗.๖	- ๕.๘	๓.๔

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดสิงห์บุรี

๓. เกษตรกรรม

จังหวัดสิงห์บุรีมีพื้นที่ทั้งหมด ๕๑๔,๐๔๙ ไร่ มีพื้นที่อยู่ในเขตชลประทาน ๔๑๑,๗๘๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๑๑ ของพื้นที่จังหวัด โดยพื้นที่ทำการเกษตร ส่วนใหญ่อยู่ในเขตชลประทาน มีการใช้พื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด ๓๒๗,๖๘๗ ไร่ (ร้อยละ ๖๓.๗๕ ของพื้นที่ทั้งหมด) จำแนกเป็นพื้นที่นา ๒๘๗,๓๗๓ ไร่ (ร้อยละ ๘๗.๗๐ ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด) พืชไร่ ๒๗,๘๘๔ ไร่ (ร้อยละ ๗.๕๙) พืชสวน ๙,๐๐๑ ไร่ (ร้อยละ ๒.๗๕) เลี้ยงสัตว์ ๑,๘๘๗ ไร่ (ร้อยละ ๐.๕๗) และพื้นที่ประมงเพาะเลี้ยง ๔,๕๕๐ ไร่ (ร้อยละ ๑.๓๙)

๔. ระบบชลประทานเพื่อการเกษตร

พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดสิงห์บุรี อยู่ในเขตชลประทานมีจำนวนทั้งสิ้น ๔๑๑,๗๘๑ ไร่ การส่งน้ำไปสู่พื้นที่เพาะปลูก ทำได้โดยการส่งน้ำเข้าคลองส่งน้ำซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาจำนวน ๖ โครงการ คือ โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาบรมธาตุ โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชั้นสูตร โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษายางมณี โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษามหาราช โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาช่องแค และโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษามโนรมย์ โดยโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาทั้ง ๖ โครงการดังกล่าว ได้กำหนดแผนการจัดสรรน้ำเพื่อการเกษตร อุปโภค – บริโภค ดังนี้

ฤดูฝน จะเริ่มส่งน้ำเข้าคลองส่งน้ำสายต่างๆ ในเขตรับผิดชอบของแต่ละโครงการดังกล่าว ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม – ตุลาคม ของทุกปี เพื่อให้เกษตรกรทำนาปีเป็นส่วนใหญ่

ฤดูแล้ง จะเริ่มส่งน้ำเข้าคลองส่งน้ำสายต่างๆ ในเขตรับผิดชอบของแต่ละโครงการดังกล่าว ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน – กุมภาพันธ์ ของทุกปี เพื่อให้เกษตรกรทำนาปรังเป็นส่วนใหญ่

การส่งน้ำนอกคลอง เพื่อการอุปโภค บริโภค

๕. การผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ

การผลิตพืช

๑) ข้าว

เป็นพืชเศรษฐกิจหลัก โดยมีพื้นที่เพาะปลูกมากเป็นอันดับหนึ่งของพืชเศรษฐกิจทั้งหมดจำนวน ๒๘๗,๓๗๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๗๐ ของพื้นที่ทำการเกษตร ซึ่งมีพื้นที่รวมทำการเกษตรทั้งหมดประมาณ ๓๒๗,๖๘๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๗๕ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด โดยพันธุ์ข้าวที่นิยมปลูกในจังหวัดสิงห์บุรี ได้แก่ ข้าว กข ๓๑ (ปทุมธานี ๘๐) ข้าว กข ๔๑ ข้าว กข ๔๗ มีการเพาะปลูกทุกอำเภอ

ข้าวนาปี เริ่มเพาะปลูกในเดือนเมษายน - ตุลาคมของทุกปี และมีการเก็บเกี่ยวประมาณเดือนกรกฎาคม-กุมภาพันธ์ เนื้อที่ปลูกข้าวนาปี ปี ๒๕๖๒/๖๓ จำนวน ๓๐๓,๙๕๕ ไร่ ผลผลิตรวมทั้งสิ้น ๒๑๖,๗๕๖ ตัน

ข้าวนาปรัง เริ่มเพาะปลูกในเดือนพฤศจิกายน - มีนาคมของทุกปี จะเก็บเกี่ยวประมาณเดือนมีนาคม - สิงหาคม เนื้อที่ปลูกข้าวนาปรัง ปี ๒๕๖๒ จำนวน ๒๕๓,๕๕๒ ไร่ มีผลผลิตรวมทั้งสิ้น ๑๖๖,๘๓๘ ตัน

สถานการณ์การเพาะปลูกข้าว

พื้นที่นาในจังหวัดสิงห์บุรี จำนวน ๓๒๕,๐๐๘ ไร่ ปีเพาะปลูก ๒๕๖๐ มีการเพาะปลูกข้าวนาปี จำนวน ๓๐๗,๐๘๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๔๘ ของพื้นที่นาทั้งหมด แยกเป็นข้าวจ้าว จำนวน ๒๘๗,๖๕๒ ไร่ และ ข้าวเหนียว จำนวน ๑๙,๔๓๔ ไร่ ผลผลิตทั้งหมด ๒๐๗,๙๒๖ ตัน คิดเป็นผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่) ข้าวจ้าว เท่ากับ ๖๙๙ กก./ไร่ ข้าวเหนียว เท่ากับ ๘๓๔ กก./ไร่

๒) พืชไร่

อ้อยโรงงาน อ้อยเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญรองลงมาจากข้าว สามารถสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรได้อย่างดี ส่วนใหญ่ปลูกมากที่อำเภอบางระจัน และอำเภอกำแพงแสน ซึ่งมีโรงงานน้ำตาลตั้งอยู่ที่อำเภอบางระจัน ปี ๒๕๖๒ มีพื้นที่ปลูก ๒๗,๖๗๐ ไร่ พื้นที่เก็บเกี่ยว ๒๕,๓๑๖ ไร่ ผลผลิตรวม ๓๔๖,๖๔๓ ตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๑๓,๖๙๒ กิโลกรัมต่อไร่

ถั่วลิสง ปลูกที่อำเภอมโนรมย์ มีพื้นที่ปลูกทั้งหมด ๒๘๑ ไร่ พื้นที่เก็บเกี่ยว ๒๘๑ ไร่ ผลผลิตรวม ๒๘๑ ตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๐๐๒ กิโลกรัมต่อไร่

ตารางที่ ๖ แสดงเนื้อที่เพาะปลูกและผลผลิตอ้อยโรงงาน และถั่วลิสง ปีเพาะปลูก ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

ปีเพาะปลูก	ชนิดพืช	เนื้อที่ปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต(ไร่)	ผลผลิตที่ เก็บเกี่ยวได้ (กิโลกรัม)	ผลผลิตเฉลี่ย (กิโลกรัม/ไร่)
๒๕๖๐	อ้อยโรงงาน	๒๘,๐๙๒	๒๒,๐๔๖	๓๕๙,๘๒๐,๙๑๗	๑๖,๓๒๑
	ถั่วลิสง	๑,๑๕๐	๑,๑๕๐	๑,๐๕๐,๐๐๐	๙๑๓
๒๕๖๑	อ้อยโรงงาน	๒๘,๖๗๐	๒๗,๐๔๙	๔๗๑,๙๑๐,๐๔๐	๑๗,๔๔๖
	ถั่วลิสง	๗๑๘	๗๑๘	๕๐๕,๐๐๐	๗๐๓
๒๕๖๒	อ้อยโรงงาน	๒๗,๖๗๐	๒๕,๓๑๖	๓๔๖,๖๔๓,๗๓๖	๑๓,๖๙๒
	ถั่วลิสง	๒๘๑	๒๘๑	๒๘๑,๕๗๐	๑,๐๐๒

หมายเหตุ ราคาที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ย (บาท/กิโลกรัม) อ้อยโรงงาน ๐.๓๕ บาท/กิโลกรัม และ ถั่วลิสง ๓๐ บาท/กิโลกรัม

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสิงห์บุรี

๓) ไม้ผล

ปี ๒๕๖๒ มีพื้นที่ปลูกไม้ผลที่สำคัญ ๗,๑๖๗ ไร่ ไม้ผลที่ปลูกกันมากได้แก่ แก้วน้ำว้า มะม่วง (พันธุ์เขียวเสวย, น้ำดอกไม้, โชคอนันต์) มะนาว มะกรูด และกระเทียม

๔) ไม้ยืนต้น

ปี ๒๕๖๒ มีพื้นที่ปลูกไม้ยืนต้นทั้งสิ้น ๘๖๕ ไร่ มี ๓ ชนิด ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว และ ไม้

๕) พืชผัก

ปี ๒๕๖๒ มีพื้นที่ปลูกพืชผักที่สำคัญ ๑,๒๗๒ ไร่ ชนิดพืชที่ปลูกได้แก่ กะเพรา ถั่วฝักยาว กะหล่ำปลี เห็ดฟาง ข้าวโพดรับประทานสด ข้าวโพดหวาน แคนตาลูป ชะอม แตงกวา แตงโมเนื้อ ฟักทอง มะเขืออื่นเปราะ และผักอื่นๆ

พืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ ข้าว อ้อยโรงงาน และถั่วลิสง และมีครัวเรือนเกษตรกร จำนวน ๒๓,๑๑๑ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๔๗ ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมดในจังหวัด และเป็นครัวเรือนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกร จำนวน ๒๑,๐๙๘ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๕๑ ของครัวเรือนเกษตรกรทั้งหมด

๖. การผลิตปศุสัตว์

การเลี้ยงสัตว์นับเป็นสาขาที่สำคัญสาขาหนึ่งรองมาจากการปลูกพืช มีทั้งเลี้ยงเพื่อการบริโภคเพื่อใช้งานและเลี้ยงในเชิงพาณิชย์ จังหวัดสิงห์บุรีมีเกษตรกรประกอบอาชีพด้านปศุสัตว์ในปี ๒๕๖๓ มีเกษตรกรเลี้ยงสัตว์จำนวน ๕,๔๙๔ ครัวเรือน

๗. การผลิตประมง

จังหวัดสิงห์บุรีเป็นแหล่งผลิตด้านประมงน้ำจืดที่สำคัญจังหวัดหนึ่งในภาคกลาง เนื่องจากมีแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น แม่น้ำสำคัญไหลผ่านจังหวัด ๓ สาย คือ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำน้อย และแม่น้ำลพบุรี นอกจากนี้ยังมีแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น ห้วย หนอง คลอง บึง โดยเฉพาะคลองชลประทาน มีครอบคลุมทุกอำเภอ นอกจากนี้ จังหวัดยังเป็นแหล่งผลิตปลาช่อนแม่ลาที่มีชื่อเสียง เป็นปลาที่มีรสชาติอร่อยที่สุด มีเทศกาลกินปลาในช่วงเดือนธันวาคมของทุกปี โดยสภาพจังหวัดสิงห์บุรี มีสภาพเป็นที่ราบลุ่ม เหมาะสำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยเกษตรกรเลี้ยงสัตว์น้ำสำหรับเป็นอาชีพเสริมและเพื่อการพาณิชย์

รูปแบบการเลี้ยง ได้แก่ เลี้ยงในบ่อ เลี้ยงในร่องสวน เลี้ยงในนาข้าว เลี้ยงในกระชัง และเลี้ยงในบ่อซีเมนต์ ในปี ๒๕๖๒ มีปริมาณการผลิตสัตว์น้ำจืดจากการเพาะเลี้ยง จำนวน ๕๐๘,๐๐๐ กิโลกรัม มีปริมาณลดลงจากปีก่อน จำนวน ๑๔๑,๘๐๐ กิโลกรัม สำหรับแหล่งน้ำธรรมชาติ มีผลผลิตสัตว์น้ำที่จับได้จากธรรมชาติ จำนวน ๕๘๔,๖๒๘ กิโลกรัม ลดลงจากปีก่อน จำนวน ๖๓,๘๘๘ กิโลกรัม

๘. การท่องเที่ยว

จังหวัดสิงห์บุรีมีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ/ธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม/ประวัติศาสตร์/ศาสนา และแหล่งท่องเที่ยวชุมชน/เกษตร

๙. กำลังแรงงานและการมีงานทำ

ตารางที่ ๗ ประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงาน ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓

สถานภาพแรงงาน	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ไตรมาสที่ ๑/๖๓	ไตรมาสที่ ๒/๖๓
ประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	๑๗๓,๔๗๙	๑๗๔,๕๔๓	๑๗๕,๔๔๓	๑๗๔,๖๖๑	๑๗๖,๒๔๖
ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	๑๑๓,๕๘๑	๑๑๐,๗๔๔	๑๑๑,๙๐๑	๑๐๙,๖๓๔	๑๐๗,๒๕๐
- ผู้มีงานทำ	๑๑๑,๒๑๑	๑๐๙,๕๕๓	๑๑๐,๔๐๑	๑๐๗,๙๒๖	๑๐๓,๔๘๒
- ผู้ว่างงาน	๒,๓๗๐	๑,๑๙๑	๑,๕๐๐	๑,๗๐๘	๑,๕๐๔
- กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	๕๖	-	๕๗	๑,๓๗๕	๒,๒๖๔
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	๕๙,๘๙๘	๖๓,๗๙๙	๖๓,๕๔๒	๖๕,๐๒๗	๖๘,๙๙๖
- ทำงานบ้าน	๑๙,๐๒๕	๒๑,๓๐๗	๒๐,๓๕๘	๑๘,๔๐๓	๒๔,๕๘๖
- เรียนหนังสือ	๑๑,๒๐๓	๑๐,๙๖๘	๑๑,๑๓๖	๑๒,๘๕๙	๑๑,๘๑๐
- อื่น ๆ	๒๙,๖๗๐	๓๑,๕๒๔	๓๒,๐๔๘	๓๓,๗๖๕	๓๒,๖๐๐

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดสิงห์บุรี

ตารางที่ ๘ สถิติการว่างงานและอัตราค่าแรงขั้นต่ำในจังหวัดสิงห์บุรี ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๓

ปี พ.ศ.	อัตราการว่างงาน (%)	จำนวนคนว่างงาน (คน)	อัตราค่าแรงขั้นต่ำ (บาท)
๒๕๕๕	๑.๑๕	๑,๕๗๗	๒๔๖
๒๕๕๖	๐.๘๖	๑,๑๙๖	๓๐๐
๒๕๕๗	๐.๔๒	๕๐๕	๓๐๐

ปี พ.ศ.	อัตราการว่างงาน (%)	จำนวนคนว่างงาน (คน)	อัตราค่าแรงขั้นต่ำ (บาท)
๒๕๕๘	๑.๐๐	๑,๑๘๔	๓๐๐
๒๕๕๙	๒.๐๖	๒,๓๕๓	๓๐๐
๒๕๖๐	๒.๔๐	๒,๗๕๒	๓๐๐
๒๕๖๑	๑.๒๑	๑,๓๘๒	๓๑๐
๒๕๖๒	๑.๓๔	๑,๕๐๐	๓๑๕
ไตรมาส ๑/๒๕๖๓	๑.๕๔	๑,๗๐๘	๓๑๕

หมายเหตุ : (เป็นข้อมูล ณ ไตรมาส ๑/๒๕๖๓ เนื่องจากข้อมูล ไตรมาส ๒/๒๕๖๓ สำนักงานสถิติจังหวัดสิงห์บุรียังไม่ได้ทำการเผยแพร่)

: อัตราการว่างงาน = (จำนวนคนว่างงาน * ๑๐๐) / กำลังงาน

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดสิงห์บุรี

ไตรมาส ๑ /๒๕๖๓ จังหวัดสิงห์บุรีมีประชากรในวัยทำงาน (ผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) จำนวน ๑๗๖,๐๓๖ คน พบว่า เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน ๑๑๑,๐๐๙ คน โดยจำแนกเป็นผู้มีงานทำ จำนวน ๑๐๗,๙๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๗.๒๒ ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ขณะที่ผู้ว่างงาน จำนวน ๑,๗๐๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๕๔ ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน

Labour Productivity ผลผลิตภาพแรงงานจังหวัดสิงห์บุรี

ผลผลิตภาพแรงงานจังหวัดสิงห์บุรี ช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ ตั้งแต่ช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๓ – ๒๕๕๖ แสดงให้เห็นว่ามีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเริ่มลดลง ใน ปี พ.ศ. ๒๕๕๗

ตารางที่ ๙ แสดงผลผลิตภาพแรงงานจังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ คำนวณตาม GPP จังหวัดสิงห์บุรี และผู้มีงานทำของจังหวัด

ปี พ.ศ.	GPP	จำนวนผู้มีงานทำ (คน)	ผลผลิตภาพแรงงาน (ล้านบาท/คน)
๒๕๕๕	๒๘,๘๘๒๑	๑๓๕,๘๕๔	๐.๒๑๑
๒๕๕๖	๒๗,๗๔๙	๑๓๗,๔๙๔	๐.๒๐๒
๒๕๕๗	๒๕,๖๔๓	๑๑๙,๔๐๘	๐.๒๑๕
๒๕๕๘	๒๔,๓๖๐	๑๑๕,๕๙๙	๐.๒๐๙
๒๕๕๙	๒๕,๒๐๔	๑๑๑,๔๓๖	๐.๒๒๔
๒๕๖๐	๒๖,๖๑๗	๑๑๑,๒๑๑	-
๒๕๖๑	๒๗,๗๘๓	๑๐๙,๕๕๓	-

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

: สำนักงานสถิติจังหวัดสิงห์บุรี

● การวิเคราะห์ข้อมูลอุตสาหกรรม

ในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรี มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ (สะสม) ณ วันที่ ๓๐ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ตามพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลบังคับใช้ วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๒ มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๕๙ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๑๙,๖๙๙.๓๔๕ ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน ๑๓,๑๓๖ คน

ตารางที่ ๑๐ จำแนกจำพวกโรงงานอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๒

จำพวกที่	จำนวนโรงงาน	จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน
๒	๔	๑๒.๙๑๐	๓๑
๓	๑๕๕	๑๙,๖๘๖.๔๓๕	๑๓,๑๐๕
รวม	๑๕๙	๑๙,๖๙๙.๓๔๕	๑๓,๑๓๖

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี
จากตารางที่ ๑๐ จำแนกข้อมูลได้ดังนี้

๑. จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดสิงห์บุรี มีจำนวน ๑๕๙ โรง อยู่ในลำดับที่ ๗๑ ของประเทศ คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๔ ของจำนวนโรงงานทั่วประเทศ

๒. จำนวนเงินลงทุน ๑๙,๖๙๙.๓๔๕ ล้านบาท เป็นลำดับที่ ๓๓ ของประเทศ คิดเป็นร้อยละ ๐.๕๕ ของจำนวนเงินลงทุนรวมทั่วประเทศ

๓. การจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสิงห์บุรี มีการจ้างงาน ๑๓,๑๓๖ คน เป็นลำดับที่ ๓๕ ของประเทศ คิดเป็นร้อยละ ๐.๔๐ ของจำนวนคนงานทั่วประเทศ

ตารางที่ ๑๑ ตารางแสดงจำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำนวนเงินทุน และจำนวนคนงาน
จำแนกเป็นรายอำเภอ

อำเภอ	จำนวนสถาน ประกอบการอุตสาหกรรม	จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน
เมืองสิงห์บุรี	๓๔	๓,๔๔๒.๕๘๖	๑,๐๘๕
บางระจัน	๒๓	๒,๐๖๙.๒๖๓	๑,๕๖๖
ค่ายบางระจัน	๒๐	๑,๐๐๖.๐๘๔	๓๗๘
พรหมบุรี	๔๑	๑๐,๒๙๕.๑๑๑	๖,๙๖๐
ท่าช้าง	๔	๑๓.๗๓๕	๑๙
อินทร์บุรี	๓๗	๒,๘๗๒.๕๖๒	๓,๑๒๘
รวม	๑๕๙	๑๙,๖๙๙.๓๔๕	๑๓,๑๓๖

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

จากตารางที่ ๑๑ พบว่าสถานประกอบการอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอที่อยู่บริเวณ
ทางหลวงหมายเลข ๓๒ (ถนนสายเอเชีย) ได้แก่ อำเภอพรหมบุรี เมืองสิงห์บุรี และอินทร์บุรี

ตารางที่ ๑๒ ประเภทอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดสิงห์บุรี ที่มีเงินทุนสูง ๑๐ ลำดับ

ประเภท อุตสาหกรรม	ลำดับที่ ๑	ลำดับที่ ๒	ลำดับที่ ๓	ลำดับที่ ๔	ลำดับที่ ๕	ลำดับที่ ๖	ลำดับที่ ๗	ลำดับที่ ๘	ลำดับที่ ๙	ลำดับที่ ๑๐
	อาหาร	ผลิตภัณฑ์ อโลหะ	ไฟฟ้า	กระดาษและ ผลิตภัณฑ์ ภัณฑ์จาก กระดาษ	การเกษตร	พลาสติก	ขนส่ง	ไม้และ ผลิตภัณฑ์ จากไม้	เครื่อง จักรกล	อื่นๆ
จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)	๓,๗๔๘.๐๐	๓,๒๙๙.๘๒	๒,๘๗๕.๑๓	๒,๗๘๗.๖๘	๑,๒๘๐.๘๐	๘๘๙.๑๕	๖๑๔.๕๗	๕๗๒.๗๐	๕๐๕.๐๐	๔๒๖.๖๑
ร้อยละ	๑๙.๐๒	๑๖.๗๕	๑๔.๕๙	๑๔.๑๕	๖.๕๐	๔.๕๑	๓.๑๑	๒.๙๐	๒.๕๖	๒.๑๖
จำนวน (โรง)	๑๕	๒๗	๑๑	๒	๓๓	๗	๙	๑๑	๓	๑๖
ร้อยละ	๙.๔๓	๑๖.๙๘	๖.๙๑	๑.๒๕	๒๐.๗๕	๔.๔๐	๕.๖๖	๖.๙๑	๑.๘๘	๑๐.๐๖

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

จากตารางที่ ๑๒ พบว่า ประเภทอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดสิงห์บุรีที่มีเงินทุนสูง ๕ ลำดับแรก ได้แก่ ลำดับที่หนึ่ง ประเภทอุตสาหกรรมอาหาร เงินทุนรวม ๓,๗๔๘.๐๐ ล้านบาท รองลงมา อุตสาหกรรมอโลหะ เงินทุนรวม ๓,๒๙๙.๘๒ ล้านบาท อุตสาหกรรมไฟฟ้า เงินทุนรวม ๒,๘๗๕.๑๓ ล้านบาท อุตสาหกรรมกระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ เงินทุนรวม ๒,๗๘๗.๖๘ ล้านบาท และอุตสาหกรรมการเกษตร เงินทุนรวม ๑,๒๘๐.๘๐ ล้านบาท ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๓ จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

ประเภทอุตสาหกรรม	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
รวม	๒๓๙	๑๖๑	๑๕๘	๑๕๙
การเกษตร	๓๖	๓๔	๓๓	๓๓
อาหาร	๒๙	๑๕	๑๕	๑๕
เครื่องดื่ม	๔	๑	๑	๑
สิ่งทอ	๒	๑	๑	๑
เครื่องแต่งกาย	๐	๐	๐	๐
เครื่องหนัง	๐	๐	๐	๐
ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๒๒	๑๓	๑๑	๑๑
เฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน	๑๒	๒	๒	๒
สิ่งพิมพ์	๒	๒	๒	๒
กระดาษ	๒	๐	๐	๐
เคมี	๘	๖	๖	๖
ปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์	๓	๓	๓	๓
ยาง	๔	๓	๓	๓
พลาสติก	๑๑	๗	๗	๗
อโลหะ	๓๖	๒๗	๒๗	๒๗
โลหะ	๑	๑	๑	๑
ผลิตภัณฑ์โลหะ	๑๑	๖	๖	๗
เครื่องจักรกล	๘	๓	๓	๔
ไฟฟ้า	๑๓	๑๑	๑๑	๑๑
ขนส่ง	๑๘	๑๐	๙	๙
อื่นๆ	๑๗	๑๖	๑๗	๑๖

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

ข้อมูล : ณ วันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๔

จากตารางที่ ๑๓ พบว่า ในปี ๒๕๖๔ ประเภทอุตสาหกรรมที่มีจำนวนโรงงานมากที่สุด คือประเภทอุตสาหกรรมเกษตร จำนวน ๓๓ โรงงาน รองลงมาประเภทอุตสาหกรรมอโลหะ จำนวน ๒๗ โรงงาน อุตสาหกรรมอื่นๆ จำนวน ๑๖ โรงงาน อุตสาหกรรมอาหาร จำนวน ๑๕ โรงงาน และประเภทอุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้และอุตสาหกรรมไฟฟ้า จำนวน ๑๑ โรงงาน ตามลำดับ ทั้งนี้ ในปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ จำนวนโรงงานมีการปรับตัวลดลง โดยใน ปี ๒๕๖๒ จำนวนโรงงานลดลงจากปี ๒๕๖๑ จำนวน ๗๘ โรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๔๔ สาเหตุที่จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมลดลง เนื่องจากกระทรวงอุตสาหกรรมได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

ซึ่งมี ผลบังคับใช้ วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๒ มีผลในการปรับจำพวกโรงงานในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรีใหม่ โดยโรงงานที่มีเครื่องจักรไม่เกิน ๕๐ แรงม้า หรือคนงานไม่เกิน ๕๐ คน ไม่ได้อยู่ในการกำกับดูแลของกระทรวงอุตสาหกรรม ปี ๒๕๖๓ จำนวนโรงงานลดลงจากปี ๒๕๖๒ จำนวน ๓ โรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๑.๘๙ ปี ๒๕๖๔ จำนวนโรงงานเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ จำนวน ๑ โรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๐.๖๒ คงเหลือ จำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๑๕๙ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๑๙,๖๙๙.๓๔๕ ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน ๑๓,๑๓๖ คน อยู่ในการกำกับดูแลของกระทรวงอุตสาหกรรม

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

● การวิเคราะห์สถานะแวดล้อม (SWOT Analysis) และศักยภาพของจังหวัดสิงห์บุรี

จากข้อมูลสภาพทั่วไปรวมทั้งข้อมูลเฉพาะแต่ละด้าน ตลอดจนแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่กำลังเผชิญอยู่ จังหวัดได้มีการวิเคราะห์สถานะแวดล้อมขององค์ประกอบภายในและองค์ประกอบภายนอก และกำหนดเป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑. สภาพภูมิประเทศและระบบนิเวศเป็นพื้นที่ราบลุ่ม ลักษณะดินเป็นดินเหนียวและดินร่วน เหมาะสมสำหรับการเกษตร	๑. เกษตรกรประสบปัญหาการผลิตที่มีต้นทุนสูง ประกอบกับไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ขาดอำนาจในการต่อรองและการตลาดแบบครบวงจร
๒. แหล่งน้ำตามธรรมชาติทั้งผิวดิน/ใต้ดินมีความอุดมสมบูรณ์ เช่น ลำแม่ลา เป็นถิ่นกำเนิดและแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำที่มีผลผลิตเชิงคุณภาพในระดับสูงและเป็นเอกลักษณ์สำคัญของจังหวัดสิงห์บุรี โดยเฉพาะปลาช่อนแม่ลา	๒. การบริหารจัดการน้ำเชิงบูรณาการยังไม่มีประสิทธิภาพไม่เพียงพอ ตลอดจนแนวทางและมาตรการที่ชัดเจนในภาคปฏิบัติต่อการสร้างความมั่นคงด้านน้ำ (Water Security) และการรักษานิเวศวิทยาทางน้ำ (Ecohydrology) เพื่อการเกษตรอย่างยั่งยืน
๓. โครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการผลิตและการแปรรูปหลังเก็บเกี่ยวภายในจังหวัดมีปริมาณและคุณภาพที่เหมาะสมกับผลผลิตได้แก่ การจัดรูปที่ดิน โรงสีข้าว ระบบชลประทานที่ทั่วถึง รวมทั้งมีโรงงานหรือวิสาหกิจแปรรูปสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐาน	๓. ขาดการลงทุนการพัฒนาแรงงานให้มีทักษะที่เหมาะสมมารองรับและการขยายโอกาสทางการตลาดเพื่อสร้างศักยภาพแข่งขัน
๔. ผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพดีเหมาะสมต่อการแปรรูปและการนำไปสร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมเกษตร เช่น ข้าว ปลา แพะเนื้อ ไก่พื้นเมือง กล้วย อ้อย ผักปลอดภัยและผลไม้อื่นๆ ตามฤดูกาล	๔. แรงงานทั้งภาคเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรมยังขาดความรู้ความเข้าใจในการนำเทคโนโลยี/นวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ
๕. ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เช่น วีรชนชาวบ้านบางระจัน ฯ วิถีชีวิตลำนํ้า ลุ่มน้ำเจ้าพระยา และวัฒนธรรมมีความหลากหลายของร่องรอยทางอารยธรรมหลายยุคสมัยบนฐานอัตลักษณ์เมืองพุทธเกษตร และมีแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา ศิลปะ ประเพณีวัฒนธรรมที่โดดเด่น ซึ่งต่างมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยวระดับสูง	๕. อายุเกษตรกรมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ทำให้ทรัพยากรบุคคลด้านการเกษตรในจังหวัดไม่เพียงพอต่อความต้องการในบริบทพื้นที่ ประกอบกับจังหวัดสิงห์บุรีมีอัตราการเกิดของประชากรลดลงทำให้ขาดทรัพยากรบุคคลที่เพียงพอต่อตลาดแรงงาน

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๖. องค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นของปราชญ์ชาวบ้านยังเป็นเสาหลักในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ เช่น การทำเกษตรกรรมแบบครบวงจร ดำริบอาหารในการกินอยู่ของสูตรแม่ครัวหัวป่าแหล่งเรียนรู้การผลิตไหมสีหูก เป็นต้น	๖. กระบวนการช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหาก็เกี่ยวเนื่องกับภาคการผลิต การเก็บเกี่ยวผลผลิตและการแปรรูปผลิตผลเป็นสินค้าแปรรูปทางการเกษตรยังไม่สามารถให้บริการเกษตรกรได้อย่างครอบคลุมรวดเร็วและครบวงจรที่ทันต่อความต้องการและสถานการณ์ เช่น การช่วยเหลือจากภัยธรรมชาติ การวิเคราะห์ดิน การวิจัยพันธุ์พืช และการวิจัยแหล่งน้ำ การแก้ไขปัญหาโรคระบาดในพืชและการระบาดของแมลง และการรับรองมาตรฐานฟาร์ม
๗. ท่าเลและตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์อยู่ใกล้กรุงเทพฯ และเป็นส่วนหนึ่งในโครงข่ายเส้นทางคมนาคมระบบโลจิสติกส์สินค้าเกษตร อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงภายในภูมิภาคและระหว่างภูมิภาค	๗. ขาดการส่งเสริมให้เกษตรกรมีศักยภาพพึ่งพาตนเองและพึ่งพากันเองในการเพิ่มประสิทธิภาพผลผลิตและการสร้าง/ประยุกต์ใช้นวัตกรรมในรูปแบบของเทคโนโลยีที่เหมาะสม (Appropriate Technology) ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Eco Friendly) ให้สอดคล้องกับรูปแบบการทำเกษตรกรรมในปัจจุบัน
๘. มีโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณสุข ที่มีมาตรฐานและครอบคลุม สามารถเข้าถึงกลุ่มประชาชนในจังหวัดได้อย่างทั่วถึงทุกเพศวัย และมีเครือข่ายดูแลผู้สูงอายุ ผู้พิการ รongรับการเพิ่มขึ้นของกลุ่มประชากรผู้สูงอายุ	๘. การบริการและการจัดการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวยังขาดทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนสู่มาตรฐานสากล รวมทั้งถึงการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว/การทำตลาดยังไม่สามารถยกระดับให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มได้เท่าที่ควรยังขาดการทำให้เกิดการท่องเที่ยวซ้ำ การสร้างมูลค่าเพิ่มผ่านเรื่องเล่าสินค้า/บรรจุภัณฑ์และบริการ ไม่เป็นที่ดึงดูดใจแก่นักท่องเที่ยว ขาดการประชาสัมพันธ์ เช่น จุดประชาสัมพันธ์ปฏิทิน การท่องเที่ยว ขาดข้อมูลการศึกษาวิจัย รวมทั้งขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน
๙. มีสถานศึกษาขั้นพื้นฐานครอบคลุมพื้นที่ทั่วทั้งจังหวัดทำให้ประชาชนได้รับโอกาสและเกิดการขยายโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเสมอภาค	๙. ภาคภาคีเครือข่าย และทรัพยากรบุคคลด้านการท่องเที่ยวขาดความรู้ ความเข้าใจที่ชัดเจน มีทักษะในการสื่อสารภาษาต่างชาติในระดับต่ำประกอบกับขาดการบูรณาการร่วมกันด้านการจัดการท่องเที่ยว
๑๐. สิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศเอื้ออำนวยต่อการสร้างเสริมสุขภาวะของประชาชนให้มีอายุยืนยาวขึ้น	๑๐. เส้นทางและเครือข่ายคมนาคมภายในจังหวัดบางส่วนยังไม่มีมาตรฐาน ขนส่งสาธารณะไม่ครอบคลุมทั่วทุกพื้นที่ เส้นทางและเครือข่ายคมนาคมภายในจังหวัดบางส่วนยังไม่ได้มาตรฐาน และขาดความปลอดภัย ประชาชนบางส่วนยังขาดวินัยจราจร

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑๑. ภาคประชาคมและประชากรผู้สูงอายุภายในจังหวัดสิงห์บุรีมีความรู้ความสามารถ และเกิดการรวมกลุ่มเป็นเครือข่ายที่มีบทบาทในการส่งเสริมประสิทธิภาพการพัฒนาจังหวัด	๑๑. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ยังประสบปัญหาในการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการดำเนินชีวิตประจำวัน
๑๒. มีพระเกจิอาจารย์ พระอริยสงฆ์ชื่อดัง ที่ประชาชนเคารพนับถือในระดับชาติ	๑๒. ประชาชนยังขาดการมีส่วนร่วม การรวมตัวของประชาชนยังไม่เข้มแข็ง ชุมชนยังขาดแนวทางและศักยภาพในการพัฒนาพื้นที่ร่วมกันเชิงบูรณาการ
	๑๓. การพัฒนาด้านการศึกษาของจังหวัดยังขาดการสร้างกิจกรรมทางการศึกษาที่ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทั้ง ๔ ด้าน (๔H) คือ Head (กิจกรรมพัฒนาสมอง), Heart (กิจกรรมพัฒนาจิตใจ), Hand (กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ) Health (กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ) และครอบคลุมตามบริบทของท้องถิ่น ทำให้นักเรียน/เยาวชนขาดความเข้มแข็งทางจริยธรรมและเป็นพลเมืองดี อีกทั้งยังมีข้อจำกัดในการเข้าถึงงบประมาณของจังหวัด เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ซ้ำซ้อนกับการกิจปกติของส่วนราชการ และมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการศึกษา
	๑๔. ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะการบริหารจัดการขยะ ส่งผลต่อปัญหาด้านสุขภาวะที่ดีของประชาชนชาวจังหวัดสิงห์บุรี
	๑๕. ปัญหายาเสพติดส่งผลทำให้คุณภาพชีวิตของคนในจังหวัดยังไม่ดีเท่าที่ควร
โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๑. แนวโน้มรัฐบาลและแนวโน้มผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตอาหารปลอดภัย เอื้อต่อการพัฒนาการเกษตรของจังหวัดสิงห์บุรี	๑. ภัยธรรมชาติ (อุทกภัย, ภัยแล้ง , วาตภัย,การแพร่ระบาดของศัตรูพืช,โรคระบาดของสัตว์) และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ(ภาวะโลกร้อน)
๒. นักท่องเที่ยวมีแนวโน้มการบริโภคสินค้าและบริการทางประวัติศาสตร์วัฒนธรรมเพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดการขยายตัวของตลาดสำหรับสินค้าท่องเที่ยว เชิงประวัติศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงศาสนาในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ วัฒนธรรมและวิถีชีวิต ตลอดจนภาครัฐมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีไทย และท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวมีความสนใจในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมากขึ้น	๒. ปัญหาการเมืองทำให้นโยบายของรัฐบาลมีการเปลี่ยนแปลงขาดความต่อเนื่อง

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๓. จังหวัดสิงห์บุรีเป็นพื้นที่ที่มีทำเลที่ตั้งอยู่ใกล้และเป็นจุดเชื่อมโยงในโครงข่ายระเบียบเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และระเบียบเศรษฐกิจตะวันออกตะวันตก ซึ่งสามารถทำให้เกิดการขยายโอกาสทางเศรษฐกิจได้ ควบคู่กับการพัฒนารถไฟความเร็วสูงสายกรุงเทพฯ – พิษณุโลก	๓. นโยบายในการแต่งตั้งโยกย้ายผู้บริหารระดับสูงของจังหวัด (เปลี่ยนแปลงบ่อย) ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานของจังหวัด ทำให้ขาดความต่อเนื่อง
๔. นโยบายการปฏิรูประบบราชการที่เน้นการบริหารราชการแบบบูรณาการ และนโยบายประชารัฐ ทำให้การขับเคลื่อนการพัฒนาของราชการมีประสิทธิภาพและคล่องตัว และเอื้ออำนวยต่อภาคเอกชนมากยิ่งขึ้น	๔. ระเบียบ กฎหมาย ข้อบังคับ และเงื่อนไขที่เกี่ยวข้อง บางประการเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของทุกภาคส่วน
๕. การเจริญเติบโตของตลาดดิจิทัลที่มีต้นทุนต่ำและได้รับความนิยมสูงขึ้น เป็นโอกาสทางการตลาดให้จังหวัดสิงห์บุรีสามารถขยายโอกาสและเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันทางเศรษฐกิจการเกษตรและการท่องเที่ยวสูงขึ้น	
๖. แผนยุทธศาสตร์ชาติและนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ และการท่องเที่ยวเมืองรองเป็นการสร้างคุณภาพให้กับสินค้าและบริการจากรากฐานทรัพยากรของจังหวัดให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะธุรกิจภาคบริการ	

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

จากการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม รวมทั้งการสำรวจปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ จังหวัดสิงห์บุรี ได้กำหนดศักยภาพการพัฒนาจังหวัด ตำแหน่งการพัฒนาจังหวัด วิสัยทัศน์ และประเด็นยุทธศาสตร์ได้ดังนี้

ศักยภาพการพัฒนาของจังหวัด

๑. เป็นแหล่งพื้นที่ด้านเกษตรกรรม ระบบชลประทานทั่วถึง
๒. มีทุนทางสังคมด้านพุทธศาสนาจำนวนมาก มีวัด พระ ที่มีชื่อเสียงด้านวิปัสสนา
๓. สินค้า OTOP ของจังหวัดได้รับการส่งออก เช่น จักสานจิว กุนเชียงปลา หมูหุบ ปลาทุบสมุนไพร
๔. การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
๕. เป็นแหล่งผลิตอาหารปลา และร้านอาหารปลาที่มีคุณภาพ

การกำหนดตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด

จากศักยภาพและการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมของจังหวัด จึงได้กำหนดตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัดที่สอดคล้องไปในทิศทาง และแนวทางเดียวกัน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของประชาชนในจังหวัด ดังนี้

๑. แหล่งผลิตอาหารปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์
๒. เมืองท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา วัฒนธรรม และวิถีชีวิต
๓. เมืองแห่งความสุขสงบ คนมีคุณภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี

วิสัยทัศน์จังหวัดสิงห์บุรี (Vision)

“สังคมเกษตรอินทรีย์เข้มแข็ง ท่องเที่ยวถิ่นสิงห์บุรีเพิ่มคุณค่า พัฒนาสู่เมืองแห่งสุขภาวะที่ยั่งยืน”

สังคมเกษตรอินทรีย์เข้มแข็ง = สังคมที่เกษตรกรผลิตเกษตรที่ได้มาตรฐานอินทรีย์ มีการรวมกลุ่มเกษตรกรกันอย่างเข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตัวเองได้

ถิ่นสิงห์บุรีเพิ่มคุณค่า = แหล่งท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวศึกษา เรียนรู้ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ตลอดจนวิถีต่าง ๆ ในชุมชน โดยการเพิ่มคุณค่าจากสิ่งที่มีอยู่และเป็นอยู่จริงในชุมชน

เมืองแห่งสุขภาวะที่ยั่งยืน = เมืองที่ประชาชนมีความสุข สมบูรณ์ทางกายและใจ โดยเมืองมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีรายได้เพียงพอ มีความสุข และยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้

พันธกิจ (Mission) :

๑. พัฒนาเกษตรกรและโครงสร้างพื้นฐานภาคเกษตร เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต พัฒนาผลผลิตให้มีคุณภาพปลอดภัยได้มาตรฐาน และเพิ่มมูลค่าของผลผลิต โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม
๒. อนุรักษ์ พัฒนา ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา วัฒนธรรม วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์
๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนแบบบูรณาการและมีส่วนร่วมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต พัฒนาระบบโครงสร้างทางสังคม ทุนทางสังคม และวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์

๑. ผลผลิตทางการเกษตรและอาหารปลอดภัยได้มาตรฐานพัฒนาสู่เกษตรอินทรีย์ มีการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า มีบรรจุภัณฑ์ ที่ทันสมัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค สู่ตลาดหลายช่องทาง
๒. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน
๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นการพัฒนา เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พัฒนาสู่เมืองเกษตรอินทรีย์มาตรฐานและอาหารปลอดภัยแบบครบวงจร

เป้าประสงค์ : ผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพปลอดภัยได้มาตรฐานพัฒนาสู่เกษตรอินทรีย์ มีการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าได้มาตรฐาน มีบรรจุภัณฑ์ที่ทันสมัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
สู่ตลาด ผู้บริโภคผ่านหลายช่องทาง

- กลยุทธ์
- ๑.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรโดยใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - ๑.๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคเกษตรและบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ
 - ๑.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย
 - ๑.๔ พัฒนาช่องทางการจัดจำหน่ายและการตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย
 - ๑.๕ ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรให้มีมาตรฐาน

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย						กลยุทธ์
	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ.๒๕๖๑- ๒๕๖๕	
๑.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร (สหกรณ์การเกษตร/กลุ่มเกษตรกรที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล)	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรโดยใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๑.๒ ร้อยละของแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรที่สามารถกักเก็บน้ำได้เพิ่มมากขึ้น	๓	๓	๓	-	๓	๑๒	๑.๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคเกษตรและบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ
๑.๓ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรที่ผ่านการเตรียมความพร้อมตามระบบการผลิตอาหารปลอดภัย	๕	๕	๕	๕	๕	๒๕	๑.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย
๑.๔ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายสินค้าอาหารปลอดภัย	๕	๕	๕	๕	๕	๒๕	๑.๔ พัฒนาช่องทางการจัดจำหน่ายและการตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย						กลยุทธ์
	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ.๒๕๖๑- ๒๕๖๕	
๑.๕ ร้อยละของผลิตภัณฑ์อาหารสดและอาหารแปรรูปผ่านมาตรฐานและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค	๙๕	๙๖	๙๗	๙๘	๙๘	๙๘	๑.๕ ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรให้มีมาตรฐาน
๑.๖ จำนวนเกษตรกรที่ผ่านการเตรียมความพร้อมตามระบบการผลิตเกษตรอินทรีย์	-	-	-	-	๑,๘๗๐	๑,๘๗๐	๑.๖ เสริมสร้างความรู้ด้านเกษตรอินทรีย์ให้แก่เกษตรกร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : พัฒนาศักยภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ : เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน

- กลยุทธ์
- ๒.๑ พัฒนาระบบบริหารจัดการและบริการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
 - ๒.๒ พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มจากแหล่งท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว
 - ๒.๓ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ และการตลาดเชิงรุก สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว จากทุกภาคส่วนทั้งในและต่างประเทศ

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย						กลยุทธ์
	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ.๒๕๖๑- ๒๕๖๕	
๒.๑ จำนวนของแหล่งท่องเที่ยว/การบริการ ท่องเที่ยวที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน	-	๒	๒	๒	๒	๘	๒.๑ พัฒนาระบบบริหารจัดการ บุคลากรและบริการ ด้านการท่องเที่ยวให้โดดเด่นในการท่องเที่ยวเชิง เกษตร วิถีชีวิต ศาสนา วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และจิตวิญญาณที่มีมาตรฐานอย่างยั่งยืน
๒.๒ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการ ท่องเที่ยวจังหวัด	๕	๕	๕	๕	๕	๒๕	๒.๒ พัฒนาและสร้างเศรษฐกิจและมูลค่าเพิ่มจาก แหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ ทางการท่องเที่ยวแบบครบวงจร ๒.๓ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ และการตลาดเชิงรุก สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว จาก ทุกภาคส่วนทั้งในและต่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : พัฒนาคูณภาพชีวิตและสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

เป้าประสงค์ : ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- กลยุทธ์
- ๓.๑ พัฒนาคูณภาพชีวิตเพื่อสร้างความมั่นคงของประชาชน
 - ๓.๒ พัฒนาระบบการรักษาความมั่นคงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
 - ๓.๓ สนับสนุนการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พลังงานทดแทน/พลังงานทางเลือก
 - ๓.๔ พัฒนาปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะให้เชื่อมโยงทั้งระบบ
 - ๓.๕ ยกระดับการศึกษาให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย						กลยุทธ์
	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ.๒๕๖๑- ๒๕๖๕	
๓.๑ จำนวนตัวชี้วัดความจำเป็นพื้นฐานที่มีผลการประเมินความสำเร็จ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๘	๒๘	๒๘	๒๙	๓๐	๓๑	๓๑	๓.๑ พัฒนาคูณภาพชีวิตและสร้างความมั่นคงในชีวิตของประชาชนด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๓.๒ ร้อยละของจำนวนคดีอาญาที่สามารถจับกุมได้	-	๕๕	๖๐	๖๕	๗๐	๗๐	๓.๒ พัฒนาสู่เมืองน่าอยู่ ปลอดภัย ด้วยระบบการรักษาความมั่นคงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แบบมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชน
๓.๓ ร้อยละคดีอาญาที่ลดลง (ต่อประชากรแสนคน)	-	๕	๕	๕	๕	๒๐	
๓.๔ ร้อยละของจำนวน อปท. ที่ดำเนินการ ลด คัดแยก และนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์	-	๘๐	๘๕	๙๐	๑๐๐	๑๐๐	๓.๓ สนับสนุนการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม พลังงานทดแทน/พลังงานทางเลือก

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย						กลยุทธ์
	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ.๒๕๖๑- ๒๕๖๕	
๓.๕ ร้อยละที่ลดลงของจำนวนอุบัติเหตุจราจรทางบก (เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ๓ ปี)	-	๕	๕	๕	๕	๒๐	๓.๔ พัฒนาปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะให้เชื่อมโยงทั้งระบบ ปลอดภัย สะดวก และได้มาตรฐาน
๓.๖ ร้อยละคะแนนเฉลี่ยภาพรวมของนักเรียนจังหวัดสิงห์บุรี มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) เพิ่มสูงขึ้นจากฐานเดิมในทุกวิชา	-	๓	๓	๓	๓	๑๒	๓.๕ ยกระดับการศึกษาให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑
๓.๗ ร้อยละของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้รับการพัฒนาศักยภาพตามความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียน	-	๗๐	๗๕	๘๐	๘๕	๘๕	๓.๕ ยกระดับการศึกษาให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

● การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี (SWOT Analysis)

(๑) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑. พื้นที่ที่เป็นที่ราบลุ่มเหมาะแก่การทำการเกษตร โดยเป็นพื้นที่ทำนาร้อยละ ๘๑ ของพื้นที่ทำการเกษตร ๒. มีแม่น้ำสำคัญ ๓ สาย แหล่งน้ำผิวดินและใต้ดิน ซึ่งเป็นแหล่งน้ำที่เพียงพอต่อการทำการเกษตร และมีระบบชลประทานครอบคลุมพื้นที่จังหวัดมากกว่าร้อยละ ๘๓ ๓. มีโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนด้านการเกษตร และการแปรรูปผลผลิต (พื้นที่จัดรูป โรงสีข้าว ระบบชลประทานที่ทั่วถึง และโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์จากข้าวและอ้อย) ๔. ท่าเลที่ตั้งอยู่ใกล้กรุงเทพฯ และมีเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงกับจังหวัดใกล้เคียงหลายเส้นทาง ๕. มีเขตประกอบการอุตสาหกรรม จำนวน ๒ แห่งที่สามารถรองรับการลงทุนและขยายการลงทุนได้ ๖. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสิงห์บุรี (GPP) สาขาอุตสาหกรรมเป็นสาขาสำคัญอันดับหนึ่ง อันดับ ๒ สาขาเกษตรกรรมการล่าสัตว์และการป่าไม้ อันดับ ๓ สาขาขายส่ง ขายปลีก	๑. ผลิตภัณฑ์และระบบบริหารจัดการยังมีมาตรฐานรองรับไม่ทั่วถึง ๒. ผลิตภัณฑ์และระบบบริหารจัดการยังขาดมาตรฐานรองรับ ๓. การบูรณาการการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม ไม่มีการเชื่อมโยงกันอย่างจริงจัง ๔. ยังขาดการบูรณาการ ในการนำเทคโนโลยีนวัตกรรม มาใช้ ๕. ยังขาดระบบการจัดการน้ำภาคการเกษตร เพื่อรองรับภาวะน้ำแล้ง

(๒) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกองค์กร (External Factors)

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๑. รัฐบาล และ กระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปด้านการเกษตร ๒. รัฐบาลดำเนินนโยบายให้ประเทศเป็นแหล่งผลิตอาหารปลอดภัย (ครัวของโลก) ๓. ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี สามารถประยุกต์ใช้กับการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปด้านการเกษตร ๔. รัฐบาลมีนโยบายเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในด้านอุตสาหกรรมด้วยการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ เช่น การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป จากต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ ๕. รัฐบาลมีนโยบายเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้ ด้วยการปรับปรุงประสิทธิภาพกระบวนการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์และพัฒนากาารบริหารจัดการภายในองค์กร ๖. จังหวัดสิงห์บุรีมีนโยบายให้การส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัย และอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากเกษตรปลอดภัย เป็นโอกาสสำหรับการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพมาตรฐาน ๗. เป็นเขตส่งเสริมการลงทุนเขต ๓ (BOI) ๘. การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสามารถขยายห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ของสินค้า ๙. จังหวัดสิงห์บุรีเป็นพื้นที่อยู่ในบริเวณใกล้จุดตัดของระเบียงเศรษฐกิจเหนือใต้ และระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกตะวันตก ซึ่งสามารถทำให้เกิดโอกาสทางเศรษฐกิจได้	๑. การลงทุนอุตสาหกรรมบางประเภท มีผลกระทบต่องสิ่งแวดล้อมขาดการยอมรับจากชุมชน ๒. การวางผังเมืองเขตอุตสาหกรรม เกษตรกรรม ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ๓. ต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตรสูง และราคาสินค้าเกษตรมีความผันผวนมาก ๔. สภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงทำให้เกิดภัยแล้ง และภัยพิบัติต่างๆ ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานในหลายๆ ด้าน เช่น การเดินทาง การติดต่อประสานงาน การขนส่ง และการขาดแคลนวัตถุดิบ ๕. นโยบายของรัฐในการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่มีความพร้อมทั้งทางด้าน บุคลากรและทักษะ ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน ๖. ข้อจำกัดของกฎหมายผังเมือง ส่งผลกระทบต่อการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม ๗. วิถีชีวิตแรงงานไร้ฝีมือในพื้นที่ มีการเลิกงานและความมุ่งมั่นการปฏิบัติมีน้อย ๘. เกิดการต่อต้านของภาคประชาสังคมที่ได้รับผลกระทบในการขยายตัวของโรงงาน โดยไม่เป็นธรรม ๙. การสนับสนุนงบประมาณด้านอุตสาหกรรม ได้รับการพิจารณาน้อย

๓) แนวทาง / วิธีการดำเนินงานจากการวิเคราะห์ TOWS MATRIX

จุดแข็งและโอกาส (Strength & Opportunity : S-O)

จุดแข็ง (Strength)	โอกาส (Opportunity)	มาตรการเชิงรุก (S-O)
๑. พื้นที่ที่เป็นที่ราบลุ่มเหมาะแก่การทำการเกษตร โดย เป็นพื้นที่ทำนาร้อยละ ๘๑ ของพื้นที่ทำ การเกษตร ๒. มีแม่น้ำสำคัญ ๓ สาย แหล่งน้ำผิวดินและใต้ดิน ซึ่งเป็นแหล่งน้ำที่เพียงพอต่อการทำการเกษตร และมีระบบชลประทานครอบคลุมพื้นที่จังหวัดมากกว่า ร้อยละ ๘๓ ๓. มีโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนด้านการเกษตร และการแปรรูปผลผลิต (พื้นที่จัดรูป โรงสีข้าว ระบบ ชลประทานที่ทั่วถึง และโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูป ผลิตภัณฑ์จากข้าวและอ้อย) ๔. ท่าเลที่ตั้งอยู่ใกล้กรุงเทพฯ และมีเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงกับจังหวัดใกล้เคียงหลายเส้นทาง ๕. มีเขตประกอบการอุตสาหกรรม จำนวน ๒ แห่ง ที่ สามารถรองรับการลงทุนและขยายการลงทุนได้ ๖. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสิงห์บุรี (GPP) สาขาอุตสาหกรรมเป็นสาขาสำคัญอันดับหนึ่ง อันดับ ๒ สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้ อันดับ ๓ สาขาขายส่งขายปลีก	๑. รัฐบาล และ กระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายพัฒนา อุตสาหกรรมแปรรูปด้านการเกษตร ๒. รัฐบาลดำเนินนโยบายให้ประเทศเป็นแหล่งผลิตอาหารปลอดภัย (ครัวของโลก) ๓. ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี สามารถประยุกต์ใช้กับการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปด้านการเกษตร ๔. รัฐบาลมีนโยบายเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในด้านอุตสาหกรรมด้วยการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ เช่น การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป จากต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ ๕. รัฐบาลมีนโยบายเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้ ด้วยการปรับปรุงประสิทธิภาพกระบวนการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และพัฒนาการบริหารจัดการภายในองค์กร ๖. จังหวัดสิงห์บุรีมีนโยบายให้การส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัย และอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากเกษตรปลอดภัย เป็นโอกาสสำหรับการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพมาตรฐาน ๗. การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสามารถขยายห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ของสินค้า ๘. จังหวัดสิงห์บุรีเป็นพื้นที่อยู่ในบริเวณใกล้จุดตัดของระเบียงเศรษฐกิจเหนือใต้ และระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกตะวันตก ซึ่งสามารถทำให้เกิดโอกาสทางเศรษฐกิจได้	๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาสินค้าอุตสาหกรรม และสินค้าอุตสาหกรรมชุมชน ให้มีการพัฒนา ด้านนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ๒. ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปด้านเกษตร ๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการประกอบการ ๔. กำหนดยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล และความต้องการของพื้นที่ ๕. ผลักดันยุทธศาสตร์สามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ๖. ส่งเสริมนำวัตถุดิบทางการเกษตรในพื้นที่มาสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์

จุดแข็งและภัยคุกคาม (Strength & Threats : S-T)

จุดแข็ง (Strength)	อุปสรรค (Threats)	มาตรการเชิงป้องกัน (S-T)
๑. พื้นที่ที่เป็นที่ราบลุ่มเหมาะแก่การทำการเกษตร โดย เป็นพื้นที่ทำนาร้อยละ ๘๑ ของพื้นที่ทำ การเกษตร ๒. มีแม่น้ำสำคัญ ๓ สาย แหล่งน้ำผิวดินและใต้ดิน ซึ่งเป็นแหล่งน้ำที่เพียงพอต่อการทำการเกษตร และมี ระบบชลประทานครอบคลุมพื้นที่จังหวัดมากกว่า ร้อยละ ๘๓ ๓. มีโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนด้านการเกษตร และการแปรรูปผลผลิต (พื้นที่จัดรูป โรงสีข้าว ระบบ ชลประทานที่ทั่วถึง และโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูป ผลิตภัณฑ์จากข้าวและอ้อย) ๔. ท่าเลที่ตั้งอยู่ใกล้กรุงเทพฯ และมีเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงกับจังหวัดใกล้เคียงหลายเส้นทาง ๕. มีเขตประกอบการอุตสาหกรรม จำนวน ๒ แห่ง ที่ สามารถรองรับการลงทุนและขยายการลงทุนได้ ๖. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสิงห์บุรี (GPP) สาขาอุตสาหกรรมเป็นสาขาสำคัญอันดับหนึ่ง อันดับ ๒ สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้ อันดับ ๓ สาขาขายส่งขายปลีก	๑. การลงทุนอุตสาหกรรมบางประเภท มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมขาดการยอมรับจากชุมชน ๒. การวางผังเมืองเขตอุตสาหกรรม เกษตรกรรมไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ๓. ต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตรสูง และราคาสินค้าเกษตรมีความผันผวนมาก ๔. สภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้เกิดภัยแล้ง และภัยพิบัติต่างๆ ส่งผลกระทบต่อการทำงานในหลายด้าน เช่น การเดินทาง การติดต่อ ประสานงาน การขนส่ง และการขาดแคลนวัตถุดิบ ๕. นโยบายของรัฐในการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่มีความพร้อมทั้งทางด้าน บุคลากรและทักษะ ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน ๖. ข้อจำกัดของกฎหมายผังเมือง ส่งผลกระทบต่อขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม ๗. วิถีชีวิตแรงงานไร้ฝีมือในพื้นที่ มีการเลิกงานและความมุ่งมั่นการปฏิบัติมีน้อย ๘. เกิดการต่อต้านของภาคประชาสังคมที่ได้รับผลกระทบในการขยายตัวของโรงงาน โดยไม่เป็นธรรม ๙. การสนับสนุนงบประมาณด้านอุตสาหกรรมได้รับการพิจารณาน้อย	๑. ส่งเสริมเครือข่ายในการอนุรักษ์พื้นที่ป้องกันด้านสิ่งแวดล้อม ๒. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการใช้หลักการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ๓. ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมในการให้ความรู้และศึกษาดูงานด้านสิ่งแวดล้อม ๔. มีส่วนร่วมในการนำเสนอข้อคิดเห็น/ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายผังเมือง เพื่อลดผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรม ๕. ส่งเสริมให้สถานประกอบการจัดกิจกรรมตอบแทนหรือคืนกำไรแก่สังคม/ชุมชน รอบสถานประกอบการ

จุดอ่อนและโอกาส (Weakness & Opportunity : W-O)

จุดอ่อน (Weakness)	โอกาส (Opportunity)	มาตรการปรับปรุง (W-O)
๑. ผลิตภัณฑ์และระบบบริหารจัดการยังมีมาตรฐานรองรับไม่ทั่วถึง ๒. ผลิตภัณฑ์และระบบบริหารจัดการยังขาด มาตรฐานรองรับ ๓. การบูรณาการการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม ไม่มีการเชื่อมโยงกันอย่างจริงจัง ๔. ยังขาดการบูรณาการ ในการนำเทคโนโลยีนวัตกรรม มาใช้ ๕. ยังขาดระบบการจัดการน้ำภาคการเกษตรเพื่อรองรับภาวบน้ำแล้ง	๑. รัฐบาล และ กระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายพัฒนา อุตสาหกรรมแปรรูปด้านการเกษตร ๒. รัฐบาลดำเนินนโยบายให้ประเทศเป็นแหล่งผลิตอาหารปลอดภัย (ครัวของโลก) ๓. ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี สามารถประยุกต์ใช้กับการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปด้านการเกษตร ๔. รัฐบาลมีนโยบายเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในด้านอุตสาหกรรมด้วยการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ เช่น การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป จากต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ ๕. รัฐบาลมีนโยบายเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้ ด้วยการปรับปรุงประสิทธิภาพกระบวนการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์และพัฒนาการบริหารจัดการภายในองค์กร ๖. จังหวัดสิงห์บุรีมีนโยบายให้การส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัย และอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากเกษตรปลอดภัย เป็นโอกาสสำหรับการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพมาตรฐาน ๗. การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสามารถขยายห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ของสินค้า ๘. จังหวัดสิงห์บุรีเป็นพื้นที่อยู่ในบริเวณใกล้จุดตัดของระเบียงเศรษฐกิจเหนือใต้ และระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกตะวันตก ซึ่งสามารถทำให้เกิดโอกาสทางเศรษฐกิจได้	๑. พัฒนาการแปรรูปและเพิ่มมูลค่าสินค้าอุตสาหกรรมให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน ๒. ส่งเสริมให้ผลิตภัณฑ์ชุมชนได้รับการรับรองมาตรฐาน ๓. ส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่ม (Cluster) ของอุตสาหกรรมสำคัญ ๔. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสถานประกอบการ

จุดอ่อนและภัยคุกคาม (Weakness & Threats : W-T)

จุดอ่อน (Weakness)	อุปสรรค (Threats)	มาตรการหลีกเลี่ยง (W-T)
๑. ผลผลิตและระบบบริหารจัดการยังมีมาตรฐานรองรับไม่ทั่วถึง ๒. ผลผลิตและระบบบริหารจัดการยังขาด มาตรฐานรองรับ ๓. การบูรณาการการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม ไม่มีการเชื่อมโยงกันอย่างจริงจัง ๔. ยังขาดการบูรณาการ ในการนำเทคโนโลยีนวัตกรรม มาใช้ ๕. ยังขาดระบบการจัดการน้ำภาคการเกษตรเพื่อรองรับภาวะน้ำแล้ง	๑. การลงทุนอุตสาหกรรมบางประเภท มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมขาดการยอมรับจากชุมชน ๒. การวางผังเมืองเขตอุตสาหกรรม เกษตรกรรมไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ๓. ต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตรสูง และราคาสินค้าเกษตรมีความผันผวนมาก ๔. สภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้เกิดภัยแล้ง และภัยพิบัติต่างๆ ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานในหลายด้าน เช่น การเดินทาง การติดต่อ ประสานงาน การขนส่ง และการขาดแคลนวัตถุดิบ ๕. นโยบายของรัฐในการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่มีความพร้อมทั้งทางด้าน บุคลากรและทักษะ ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน ๖. ข้อจำกัดของกฎหมายผังเมือง ส่งผลกระทบต่อการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม ๗. วิถีชีวิตแรงงานไร้ฝีมือในพื้นที่ มีการเลิกงานและความมุ่งมั่น การปฏิบัติมีน้อย ๘. เกิดการต่อต้านของภาคประชาสังคมที่ได้รับผลกระทบในการขยายตัวของโรงงาน โดยไม่เป็นธรรม ๙. การสนับสนุนงบประมาณด้านอุตสาหกรรมได้รับการพิจารณาน้อย	๑. ยกระดับสินค้าภาคอุตสาหกรรมให้มีคุณภาพตามข้อกำหนดมาตรฐานและพัฒนาทักษะการผลิตให้ผลผลิตที่มีรูปแบบที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ๒. ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานประกอบการมีความรับผิดชอบต่อสังคมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๓. สนับสนุนให้มีมาตรฐานครอบคลุมผลิตภัณฑ์ที่จะเข้าสู่ระบบตลาด ๔. สนับสนุนให้มีข้อกำหนดเกี่ยวกับผังเมืองที่เอื้อต่อสภาพการลงทุนในพื้นที่

(๔) ความคาดหวังของผู้รับบริการ

กลุ่มผู้รับบริการ	ความคาดหวัง
ผู้ประกอบการ โรงงาน/ ผู้ประกอบการ เหมืองแร่	๑. มีนโยบาย แนวทาง มาตรการ แผนการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่เหมาะสมสอดคล้องกับ สถานการณ์ มีความชัดเจน และภาคอุตสาหกรรมมีการปรับตัวตามความเปลี่ยนแปลง (Disruption) ได้อย่างทันท่วงที ๓. ให้ความสำคัญต่อภาคอุตสาหกรรมในระดับพื้นที่มากขึ้น มีการผลักดันและส่งเสริม อย่างจริงจังให้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาจังหวัด นอกเหนือจากการส่งเสริม ภาคเกษตร การท่องเที่ยว และสังคม ๔. มีผู้นำการถ่ายทอดองค์ความรู้ในภาคอุตสาหกรรมต่อเนื่องด้านเกษตรกรรม ๕. ส่งเสริมการพัฒนาผู้ประกอบการให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันได้ ๖. ส่งเสริมและสนับสนุนโรงงานอุตสาหกรรมในการสร้างพื้นที่สีเขียว และรักษาสีเขียว ๗. มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการกระบวนการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ ๘. การกำหนดผังเมืองมีความชัดเจน ไม่เกิดผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรม ๙. กระบวนการออกใบอนุญาตมีความรวดเร็วตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด ๑๐. การพัฒนาฝีมือแรงงานตรงกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่
ผู้ประกอบการ วิสาหกิจ ขนาดกลางและ ขนาดย่อม / ผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน	๑. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการบริหารจัดการให้มีความเข้มแข็ง และมีขีดความสามารถในการแข่งขันในเชิงธุรกิจได้ในระดับสากล ๒. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีความรู้ ความสามารถในการบริหารจัดการ ด้านการผลิตและการการตลาด ๓. สนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ เพิ่มมูลค่าตรงกับความต้องการของตลาด โดยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ ๔. สนับสนุนช่องทางการตลาด การขยายโอกาสทางการตลาด ๕. สนับสนุนสินเชื่อในการดำเนินธุรกิจ
หน่วยงานภาครัฐ/ เอกชน	๑. การนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้ในการภาคอุตสาหกรรมในระดับพื้นที่ มากขึ้น โดยเฉพาะอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร เพื่อลดต้นทุนการผลิต เพิ่มมูลค่า ผลิตภัณฑ์ และเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการได้อย่างครบวงจร ๒. สร้างการรับรู้ให้แก่ภาคอุตสาหกรรมต่อการมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่อสังคม เน้นรักษาสีเขียว และทรัพยากรธรรมชาติในชุมชน ๓. มีการบูรณาการระหว่างภาคอุตสาหกรรม ภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา มากยิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมในระดับพื้นที่ ๔. แนวทางการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในระดับพื้นที่ ควรคำนึงถึงความสอดคล้องกับ การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับสากล ๕. ความร่วมมือต่อการพัฒนาหลักสูตร หรือแผนการพัฒนาเพื่อสร้างอุตสาหกรรมใหม่ ที่ตอบสนองต่ออุตสาหกรรมอนาคต ๖. การนำทรัพยากรในพื้นที่มาใช้ให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าที่สุด โดยเฉพาะทรัพยากรน้ำ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการจัดการน้ำและพื้นที่เพื่อใช้เป็นแหล่งกักเก็บน้ำเพื่อ ภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม ๗. กำลังแรงงานมีมาตรฐานฝีมือ สามารถผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ และมีความสามารถในการ แข่งขันในภาคการผลิต ๘. ภาคอุตสาหกรรมให้การสนับสนุนการสร้างรายได้แก่ชุมชน ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

“เป็นแหล่งอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน”

๓.๒.๒ พันธกิจ

๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และวิสาหกิจชุมชน ให้มีความเข้มแข็ง มีความสามารถในการแข่งขัน และได้รับการรับรองมาตรฐาน
๒. ส่งเสริมการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาอุตสาหกรรม
๓. ส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้มีการบริหารจัดการที่มีหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม
๔. กำกับควบคุม การประกอบกิจการอุตสาหกรรม ภายใต้การดำเนินงานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
๕. ส่งเสริมและพัฒนาองค์กรให้มีสมรรถนะการให้บริการด้านอุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

๑) แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๑ เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและวิสาหกิจชุมชนให้มีความสามารถในการแข่งขัน และได้รับการรับรองมาตรฐาน

● เป้าประสงค์

๑. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพให้มีความเข้มแข็ง และมีขีดความสามารถในการแข่งขัน
๒. สินค้าอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชนได้รับการพัฒนาคุณภาพด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม ให้มีมูลค่าเพิ่มและได้รับรองมาตรฐาน
๓. สนับสนุน สร้างโอกาส พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการลงทุน และลดอุปสรรคในการประกอบธุรกิจภาคอุตสาหกรรม

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. ผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสิงห์บุรี ได้รับความรู้ในการพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพ ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ราย
๒. สินค้าอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชนได้รับการพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและคุณภาพ จำนวน ๒ ผลิตภัณฑ์
๓. สถานประกอบการ ได้รับการรับรองมาตรฐาน จำนวน ๑ โรงงาน / ผลิตภัณฑ์ชุมชน ได้รับการรับรองมาตรฐาน (มผข.) จำนวน ๒๓ ผลิตภัณฑ์

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : บาท

กลยุทธ์	โครงการ/ หน่วยงานที่ขอรับการสนับสนุน	งบประมาณ		
		๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๑.บริการให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้น/เชิงลึกเฉพาะทางแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและวิสาหกิจชุมชน	๑.ศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรมสู่อนาคต (Industry Transformation Center : ICT)	-	-	-

หน่วย : บาท

กลยุทธ์	โครงการ/ หน่วยงานที่ขอรับการสนับสนุน	งบประมาณ		
		๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๒. พัฒนาศักยภาพของ ผู้ประกอบการและวิสาหกิจ ชุมชนให้มีความเข้มแข็ง มีความสามารถในการ แข่งขัน และสร้างโอกาส ทางธุรกิจอุตสาหกรรม	๒. ศูนย์สนับสนุนและช่วยเหลือ SME(SME Support and Rescue Center:SSRC)	-	ไม่ได้ ดำเนินการ	ไม่ได้ดำเนินการ
	๓. กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนว พระราชรัฐ www.ThaiSMEfund.com รับเฉพาะลูกค้ากองทุน	ไม่ได้ดำเนินการ	-	
	โครงการหรือกิจกรรมที่ สอจ. ของงบประมาณจากกระทรวงฯ/ ดำเนินงานตามนโยบายกระทรวงฯ			
	๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค	๔๕๑,๐๐๐	๔๔๓,๐๐๐	๔๔๓,๐๐๐
	๒. โครงการกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอี ตามแนวพระราชรัฐ	๔๕๔,๙๖๐	๑๐๕,๐๐๐	๑๐๕,๐๐๐
	๓. ยกระดับเศรษฐกิจฐานรากชุมชน (CIV, เกษตร อุตสาหกรรม หรืออื่นๆ)	-	-	-
๓. พัฒนาสินค้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มี มูลค่าเพิ่ม มีคุณภาพ และ ได้รับการรับรองมาตรฐาน	โครงการที่ สอจ.ของงบประมาณจาก จังหวัด (อยู่ระหว่างการเสนอ)			
	- โครงการแปรรูปข้าวเป็นผลิตภัณฑ์ เพื่อสุขภาพ	ไม่ได้ดำเนินการ	ไม่ได้ ดำเนินการ	๑,๐๐๐,๐๐๐
	-โครงการส่งเสริมและพัฒนาผ้าทอ จังหวัดสิงห์บุรี	ไม่ได้ดำเนินการ	ไม่ได้ ดำเนินการ	๔๒๘,๐๐๐
	-โครงการสร้างมูลค่าเพิ่มอาหารแปรรูป และให้ได้มาตรฐาน	ไม่ได้ดำเนินการ	ไม่ได้ ดำเนินการ	๔๒๐,๐๐๐
	โครงการที่กระทรวงจัดสรรงบประมาณ ให้จังหวัด			
	-โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการ มาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขัน	๒๒,๐๐๐	๒๒,๐๐๐	๒๒,๐๐๐
	-โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการ มาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขัน: ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน จังหวัดสิงห์บุรี	๑๙๘,๐๙๒	๑๙๘,๐๙๒	๑๙๘,๐๙๒

กลยุทธ์	โครงการ/ หน่วยงานที่ขอรับการสนับสนุน	งบประมาณ		
		๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๔.บริการด้านข้อมูล ภาคอุตสาหกรรมผ่านระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ	โครงการหรือกิจกรรมที่ สอจ.ขอ งบประมาณจากกระทรวงฯ/ดำเนินงาน ตามนโยบายกระทรวงฯ - โครงการจัดทำฐานข้อมูล ภาคอุตสาหกรรมเพื่อการเตือนภัย เศรษฐกิจอุตสาหกรรมระดับจังหวัด	๔๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐

๒) แนวทางการพัฒนาพื้นที่ ๒ เสริมสร้างการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม และ
เครือข่ายพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม

● เป้าประสงค์

การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนต่อความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
ด้วยการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ป้องกันด้านสิ่งแวดล้อม

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. สถานประกอบการอุตสาหกรรม เครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม และองค์การบริหารส่วนตำบล ได้รับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มองค์ความรู้ทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง และ
ส่วนร่วมในการความตระหนักในเรื่องสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยใช้หลักธรรมาภิบาล
เป็นแนวทางประกอบกิจการ จำนวน ๒๐ ราย
๒. สถานประกอบการอุตสาหกรรม โรงงานและเหมืองแร่ได้รับการตรวจ กำกับ ดูแล
จำนวน ๑๖๑ โรงงาน
๓. สถานประกอบการอุตสาหกรรม ได้รับการตรวจป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ
ขนาดเล็ก ไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน : PM 2.5 จากภาคอุตสาหกรรม จำนวน ๒๕ โรงงาน

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : บาท

กลยุทธ์	โครงการ/ หน่วยงานที่ขอรับการสนับสนุน	งบประมาณ		
		๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๑. ส่งเสริมและสนับสนุน การมีส่วนร่วมของทุกภาค ส่วนในการใช้หลักการ บริหารจัดการตามหลัก ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม	โครงการหรือกิจกรรมที่ สอจ. ของบประมาณจากกระทรวงฯ/ ดำเนินงานตามนโยบายกระทรวงฯ			
	๑. โครงการบริหารจัดการลุ่มน้ำและ วางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓ ๒. โครงการการบริหารจัดการด้าน สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ภาคอุตสาหกรรม (อุตสาหกรรม สีเขียว)	๒๑,๐๐๐ ๑๒,๐๐๐	๓๒,๗๐๐ ๖,๐๐๐	๓๒,๗๐๐ ๖,๐๐๐

กลยุทธ์	โครงการ/ หน่วยงานที่ขอรับการสนับสนุน	งบประมาณ		
		๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๒. กำกับควบคุม การประกอบกิจการ อุตสาหกรรม ภายใต้ การดำเนินงานตามกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด	๑. การตรวจ กำกับ ดูแลโรงงานและ เหมืองแร่	-	-	-
	๒. การตรวจป้องกันและแก้ไขปัญห ฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน: PM 2.5 จาก ภาคอุตสาหกรรม	-	-	-

๓) แนวทางการพัฒนาพื้นที่ ๓ เสริมสร้างและพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อให้บริการ
ด้านอุตสาหกรรมอย่างมีคุณภาพ

● เป้าประสงค์

การพัฒนาบริหารจัดการระบบและความสามารถของบุคลากรในการให้บริการแก่
ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการของสำนักงานอุตสาหกรรม
จังหวัดสิงห์บุรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : บาท

กลยุทธ์	โครงการ/ หน่วยงานที่ขอรับการสนับสนุน	งบประมาณ		
		๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๑. ส่งเสริมจริยธรรม ธรรมาภิบาล และ การป้องกันการทุจริตและ ประพฤติมิชอบในการปฏิบัติ ราชการแก่บุคลากรของ องค์กร	โครงการหรือกิจกรรมที่ สอจ.ขอ งบประมาณจากกระทรวงฯ/ ดำเนินงานตามนโยบายกระทรวงฯ - กิจกรรมการสำรวจความพึงพอใจ รับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับงานบริการของสำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	-	-	-
๒. พัฒนาศักยภาพบุคลากร ขององค์กร	โครงการจัดการความรู้(Knowledge Management : KM)	-	-	-
๓. สร้างภาพลักษณ์ที่ดีใน การให้บริการอย่างมีคุณภาพ ขององค์กร	โครงการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของ องค์กร	-	-	-

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการสร้างมูลค่าเพิ่มอาหารแปรรูปและให้ได้รับการรับรองมาตรฐาน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จากแนวคิดในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าทางการเกษตรที่มีอยู่ในพื้นที่ของจังหวัดสิงห์บุรี ซึ่งเป็นเมืองเกษตรกรรม ด้วยการแปรรูปให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีความแตกต่างอย่างมีนวัตกรรม และพัฒนาการผลิตให้เข้าสู่ระบบมาตรฐาน สามารถเพิ่มมูลค่าอันจะมีผลให้เกิดรายได้ของจังหวัดสิงห์บุรีเพิ่มขึ้น ซึ่งหากภาครัฐให้การส่งเสริมในด้านดังกล่าว ก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยผลักดันส่งเสริมผู้ประกอบการระดับชุมชนในการพัฒนาสร้างมูลค่าเพิ่ม และได้รับการรับรองระบบมาตรฐาน ให้สามารถนำไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๓.๑ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์การแปรรูปจากวัตถุดิบทางการเกษตร ที่มีอยู่ในจังหวัดสิงห์บุรี ๓.๒ ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนา มีแบบบรรจุภัณฑ์ ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดซึ่งเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่ม และสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของผลิตภัณฑ์ที่เด่นของจังหวัด ๓.๓ เพื่อให้ผู้ผลิตระดับชุมชน มีความรู้ความเข้าใจในระบบมาตรฐานต่างๆ ที่เหมาะสมกับกิจการของตนเอง ๓.๔ เพื่อสนับสนุนให้ผู้ประกอบการระดับชุมชน นำความรู้ที่ได้รับไปปรับปรุงในการผลิตให้มีมาตรฐาน ได้รับการรับรองมาตรฐาน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ ของโครงการ	<u>ผลผลิต</u> : ผลิตภัณฑ์ชุมชนได้รับการพัฒนาสร้างมูลค่าเพิ่มเป็นนวัตกรรมใหม่ และได้รับการรับรองมาตรฐาน จำนวน ๒ ผลิตภัณฑ์ <u>ผลลัพธ์</u> : ๑. ผู้ประกอบการระดับชุมชนได้รับการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับระบบมาตรฐานการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม ๒. ผู้ประกอบการระดับชุมชน มีผลิตภัณฑ์ใหม่ และบรรจุภัณฑ์ใหม่ ๓. ผู้ประกอบการระดับชุมชน ได้รับการรับรองมาตรฐาน สามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชน
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของโครงการ	ผลิตภัณฑ์ชุมชน ได้รับการพัฒนาสร้างมูลค่าเพิ่มเป็นนวัตกรรมใหม่ และได้รับการรับรองมาตรฐาน จำนวน ๒ ผลิตภัณฑ์
๖. ความเชื่อมโยงกับ แผนพัฒนาจังหวัด /กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี : ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการเกษตรมาตรฐานและอาหารปลอดภัยแบบครบวงจร
๗. ระยะเวลา	๑ ปี : เดือนตุลาคม ๒๕๖๔ – เดือนกันยายน ๒๕๖๕
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมฝึกอบรมเพื่อพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน ๒. กิจกรรมการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร ให้เป็นนวัตกรรมของสินค้าใหม่ และได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์
๙. งบประมาณ	๔๒๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

๑. ชื่อโครงการ	โครงการแปรรูปข้าวเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จังหวัดสิงห์บุรี มีพื้นที่ทั้งหมด ๕๑๔,๐๙๔ ไร่ เป็นพื้นที่ทำการเกษตร คิดเป็นเนื้อที่ ๔๙๑,๕๓๕ ไร่คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๖๒ เป็นที่ราบลุ่มที่เหมาะสมกับการทำการเกษตร มีความอุดมสมบูรณ์ อยู่ในเขตชลประทาน มีพื้นที่เพาะปลูกข้าว ๓๕๔,๓๑๓ ไร่(ร้อยละ ๖๗.๑๘) มีผลผลิตรวม ๒๔๑,๗๑๓ ตัน ในสถานการณ์ปัจจุบัน ราคาข้าวมีความผันผวนจากการรับซื้อข้าวจากพ่อค้าคนกลาง ที่จะเป็นผู้กำหนดราคาข้าว และตามราคาตลาดโลก และความต้องการข้าวในตลาดโลกด้วย ดังนั้น การแปรรูปข้าวเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับข้าวจึงเป็นอีกวิธีหนึ่ง ที่เป็นการเพิ่มช่องทางในการเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร ซึ่งจากคุณสมบัติข้าวที่มีมากมาย สามารถนำมาแปรรูปเป็นอาหารที่รับประทานได้เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ เครื่องอุปโภคบริโภค เครื่องสำอาง เป็นต้น
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อให้กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร กลุ่มผู้ประกอบการอาหารแปรรูป ได้รับความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่า ๒. เพื่อช่วยให้กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร หรือกลุ่มผู้ประกอบการอาหารแปรรูปมีอาชีพ มีรายได้เพิ่มขึ้น ๓. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรของจังหวัด คือ ข้าวให้เป็นผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ ๔. เพื่อเพิ่มทางเลือกแก่ผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว เพื่อสุขภาพที่มีคุณภาพและได้รับการรับรองมาตรฐาน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ ของโครงการ	<u>ผลผลิต</u> : ข้าว ได้รับการพัฒนาสร้างมูลค่าเพิ่มเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ และได้รับการรับรองมาตรฐาน จำนวน ๒ ผลิตภัณฑ์ <u>ผลลัพธ์</u> : ๑. กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร กลุ่มผู้ประกอบการอาหารแปรรูป ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีมูลค่าเพิ่ม มีคุณภาพและได้มาตรฐาน ๒. กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร กลุ่มผู้ประกอบการอาหารแปรรูป มีรายได้เพิ่ม ๓. ผู้บริโภคมีทางเลือกในการบริโภคผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ เพิ่มขึ้น ๒ ผลิตภัณฑ์
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	-ข้าวได้รับการพัฒนา เป็นผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพให้มีมูลค่าเพิ่ม และได้รับการรับรองมาตรฐาน จำนวน ๒ ผลิตภัณฑ์
๖.ความเชื่อมโยงกับ แผนพัฒนาจังหวัด /กลุ่มจังหวัด	สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ฯ ภาคกลาง ด้านยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม โดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ และแผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการเกษตรมาตรฐานและอาหารปลอดภัยแบบครบวงจร
๗. ระยะเวลา	๗ เดือน : เดือนมีนาคม ๒๕๖๔ – เดือนกันยายน ๒๕๖๕

๘. กิจกรรมที่สำคัญ	กิจกรรมหลักที่ ๑ : ฝึกอบรมเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ กิจกรรมหลักที่ ๒.: พัฒนาข้าวให้เป็นผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพและได้รับการรับรองมาตรฐาน
๙. งบประมาณ	๑,๐๒๔,๓๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาผ้าทอจังหวัดสิงห์บุรี
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลก รวมถึงประเทศไทยด้วย ซึ่งปัจจุบันจังหวัดสิงห์บุรีก็ได้รับผลกระทบ เช่นกัน ผู้ประกอบการ ผู้ผลิตชุมชน มีการเลิกจ้างงาน ไม่มียอดสั่งซื้อ ทำให้ขาดรายได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีมาตรการให้ความช่วยเหลือโดยเฉพาะกลุ่มผู้ผลิตชุมชนต่างๆที่เป็นเศรษฐกิจฐานราก ให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้ สร้างงาน อาชีพ สร้างรายได้ สร้างความเข้มแข็ง ด้วยการส่งเสริมเพิ่มทักษะองค์ความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายที่เหมาะสมกับพื้นที่ และทันสมัย สร้างสรรค์ต่อยอดให้กับผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวอีกทางหนึ่ง จังหวัดสิงห์บุรีเห็นความสำคัญด้านเศรษฐกิจ โดยเฉพาะเศรษฐกิจฐานที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ประกอบการจังหวัดสิงห์บุรีมีศูนย์ภูมิปัญญาไทยผ้า
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาศักยภาพ เพิ่มทักษะ ความรู้ ความสามารถ ด้านการมัดหมี่และการทอผ้าของกลุ่มผู้ผลิตชุมชน ๒. เพื่อให้เกิดการจ้างงาน สร้างอาชีพและสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชนเพิ่มขึ้น ๓. เพื่อพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ให้เกิดมูลค่าเพิ่มจากที่ทอผ้าตัวอย่าง เพื่อสาธิตแบบเคลื่อนที่ได้ ๔. เพื่อส่งเสริม สืบสาน และอนุรักษ์ภูมิปัญญาให้กลับเยาวชน รุ่นหลังและผู้สนใจ รวมถึงเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวของชุมชน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ ของโครงการ	<u>ผลผลิต</u> : ๑. ผลิตภัณฑ์ชุมชนได้รับการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ ๒. กลุ่มผู้ผลิตชุมชน เยาวชน และประชาชนที่สนใจในพื้นที่ ได้รับการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มองค์ความรู้ ความสามารถด้านการมัดหมี่ และการทอผ้าเป็นลวดลาย
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. มีผู้ผลิตชุมชน เยาวชน และประชาชนทั่วไปที่สนใจ ผ่านการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เทคนิคการมัดหมี่ และเพิ่มทักษะการทอผ้า จำนวน ๒๐ ราย ๒. มีผู้ผลิตชุมชน เยาวชน และประชาชนที่สนใจ ได้รับความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการทอผ้า การออกแบบลวดลายผ้าด้วยที่ทอผ้าตัวอย่างเพื่อการสาธิตแบบเคลื่อนที่ได้ จำนวน ๒๐ คน ๓. กลุ่มผู้ผลิตชุมชน มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปีที่ผ่านมา
๖. ความเชื่อมโยงกับ แผนพัฒนาจังหวัด /กลุ่มจังหวัด	สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ฯ ภาคกลาง ด้านยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม โดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ และแผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการเกษตรมาตรฐานและอาหารปลอดภัยแบบครบวงจร
๗. ระยะเวลา	๑ ปีงบประมาณ

๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑.ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเทคนิคการมัดหมี่และเพิ่มทักษะการทอผ้า ๒.จัดจ้างทำที่ทอผ้าตัวอย่างเพื่อการสาธิตแบบเคลื่อนที่ได้ ๓.ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเทคนิคการทอผ้า การออกแบบลวดลายด้วยที่ทอผ้าตัวอย่าง ๔.การศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มทักษะและองค์ความรู้ ๕.ติดตามประเมินผล
๙. งบประมาณ	๔๒๘,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

๑. ชื่อโครงการ	โครงการค่าใช้จ่ายแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (One Province One Agro-Industrial Community : OPOAI-C) จังหวัดสิงห์บุรี
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ภาคการเกษตรของประเทศไทย มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่กว่าร้อยละ ๔๕ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และประเทศไทยมีความได้เปรียบในสภาพภูมิประเทศที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ แต่การผลิตในภาคการเกษตรยังขึ้นอยู่กับฤดูกาล และผลผลิต คุณภาพต่ำ ล้นตลาดทำให้มีราคาตกต่ำ ส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อคนต่อปีค่อนข้างต่ำ ส่วนหนึ่งเนื่องจากเกษตรกรขาดความรู้ในด้านการรักษาคุณภาพหรือแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้เป็นสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าสูง ปลอดภัยและได้มาตรฐาน รัฐบาลมีนโยบายที่ให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตรของประเทศไทย และกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นเจ้าภาพในการพัฒนาและยกระดับสินค้าเกษตรให้กับกลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชนการเกษตร ในลักษณะของฝากและของที่ระลึก ที่เชื่อมโยงกับการภาคการผลิต ภาคการท่องเที่ยวของจังหวัด รวมทั้งสามารถให้วิสาหกิจชุมชนหรือ SMEs คนตัวเล็ก สามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่า (Value) ของสินค้าและบริการ รวมถึงสามารถใช้ช่องทางการตลาดออนไลน์ หรือ E-Commerce เชื่อมโยงการค้าขายสู่สากล โดยที่ไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง เพื่อให้ผู้ประกอบการ SMEs คนตัวเล็กและวิสาหกิจชุมชนไทยที่กระจายอยู่ทั่วประเทศ มีความเข้มแข็ง มีศักยภาพและความพร้อมในการพัฒนาและสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล เกษตรกรไทยมีรายได้เพิ่มขึ้น และมีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไป ตลอดจนสามารถเป็นกลุ่มเกษตรกรต้นแบบ และเกิดเครือข่ายชุมชนที่เข้มแข็ง ที่สามารถเป็นแหล่งเรียนรู้และช่วยพัฒนาเกษตรกรรายอื่นต่อไป ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จึงได้จัดทำโครงการค่าใช้จ่ายแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (One Province One Agro-Industrial Community : OPOAI-C) ขึ้น ในพื้นที่ ๗๖ จังหวัด เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรฐานราก ซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ผ่านการสร้างความรู้ความตระหนักสร้างองค์ความรู้เรื่องการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร การสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบ การสร้างผู้ประกอบการขนาดย่อมรายใหม่ให้กระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย เพื่อให้เกษตรกรฐานรากมีความภาคภูมิใจและมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอย่างมั่นคง มั่นคั่ง อย่างยั่งยืนสืบไป ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล และบรรลุเป้าหมายโครงการดังกล่าวของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม รวมถึงสอดคล้องต่อแนวทางการพัฒนาของจังหวัดสิงห์บุรีที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาและยกระดับภาคเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร เนื่องด้วยมีผลผลิตทางการเกษตรที่มีคุณภาพดีเหมาะสมต่อยอดให้มีศักยภาพและมีความสามารถในการแข่งขัน ในการนี้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี จึงได้จัดทำ

	โครงการค่าใช้จ่ายแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (One Province One Agro-Industrial Community : OPOAI-C) จังหวัดสิงห์บุรี ประจำปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๖๔ ขึ้น เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้กับเกษตรกร ได้มีโอกาสในการสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรด้วยการวิจัยและพัฒนา ตลอดจนยกระดับเกษตรกรในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรีไปสู่การพัฒนาเป็นนักธุรกิจเกษตร/Start up/SMEs คนตัวเล็ก และมีความเป็นอยู่ ที่ดีขึ้นอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑ เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้กับเกษตรกรในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรี ให้มีความมั่นคงด้านอาชีพ และมั่นคง ด้านรายได้ได้อย่างยั่งยืน ๒ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร (Value Added) ให้เกษตรกรจังหวัดสิงห์บุรีในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน/กลุ่มชุมชนเกษตร/สหกรณ์การเกษตร ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน ทั้งด้านการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ รวมทั้งการตลาด ๓ เพื่อเชื่อมโยงและผลักดันงานวิจัยและพัฒนา (R&D) มาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดสิงห์บุรีอย่างเป็นรูปธรรม ๔ เพื่อพัฒนาและยกระดับเกษตรกรจังหวัดสิงห์บุรีไปสู่เกษตรกร/Start Up/SMEs คนตัวเล็ก
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. เกษตรกรกลุ่มเป้าหมาย (กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชนการเกษตร/สหกรณ์การเกษตร) เข้าร่วมโครงการฯ ได้รับการเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร มาตรฐานผลิตภัณฑ์ การตลาดด้วยระบบออนไลน์และออฟไลน์ และการบริหารจัดการองค์กร ๓๐ คน ๒. ผลิตภัณฑ์ต้นแบบที่ได้รับการพัฒนาด้านผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ /มาตรฐานผลิตภัณฑ์ ๔ผลิตภัณฑ์ ๓. เกษตรกรกลุ่มเป้าหมาย ได้รับการฝึกอบรมเชิงลึกเพื่อพัฒนาและยกระดับเกษตรกรใหม่สู่การเป็นนักธุรกิจเกษตร/Startup/SMEs คนตัวเล็ก ๒ ราย
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เกษตรกรที่ได้รับการพัฒนา มีรายได้เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ต่อปี
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ฯ ภาคกลาง ด้านยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม โดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ และแผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการเกษตรมาตรฐานและอาหารปลอดภัยแบบครบวงจร
๗. ระยะเวลา	๑ ปีงบประมาณ

๘.กิจกรรมที่สำคัญ	๑.จัดการฝึกอบรมเกษตรกรกลุ่มเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร มาตรฐานผลิตภัณฑ์ การตลาด (ทั้ง Online และ Offline) และการบริหารจัดการองค์กรสู่ความยั่งยืน ๓๐ คน ๒. พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ ให้กับกลุ่มเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ รวมทั้งให้ความรู้ด้านการมาตรฐานผลิตภัณฑ์และการตลาด ๔ ผลิตภัณฑ์ ๓. ฝึกอบรมเชิงลึกเพื่อพัฒนาและยกระดับเกษตรกรใหม่สู่การเป็นนักธุรกิจเกษตร/Startup/SMEs คนตัวเล็ก ๒ ราย
๙.งบประมาณ	๒๑๙,๓๐๐ บาท
๑๐.ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

๑. ชื่อโครงการ	โครงการการสร้างภาพลักษณ์องค์กรของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี มีการดำเนินการสร้างภาพลักษณ์ของหน่วยงาน ด้วยการประชาสัมพันธ์ งานต่างหรือภารกิจทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ เพื่อนำเสนอผลสำเร็จของงานในพื้นที่ หรืองานตามภารกิจ ผ่านสื่อต่างๆ การประชาสัมพันธ์การสร้างภาพลักษณ์องค์กร จึงเป็นงานหนึ่งที่สำคัญในการช่วยให้กิจกรรมตามยุทธศาสตร์ของกระทรวงอุตสาหกรรมบรรลุเป้าหมาย และยังผลักดันให้เกิดแนวทางการดำเนินงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งส่งผลดีต่อภาพลักษณ์ขององค์กร ที่จะนำไปสู่การยอมรับ ความเชื่อถือ ศรัทธา และนำมาซึ่งความร่วมมือสนับสนุนจากประชาชน และทุกภาคส่วน ดังนั้น การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี จึงเป็นสิ่งที่สำคัญเปรียบเสมือนตัวเชื่อมโยงข้อมูล หรือให้เกิดความเข้าใจกระบวนการทำงานและมองเห็นผลการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม อันจะนำไปสู่ความร่วมมือแรงร่วมใจของคนในองค์กร และความร่วมมืออันดีในการพัฒนา เจ้าหน้าที่ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี จึงเห็นความสำคัญที่จะนำเสนอภาพลักษณ์ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี อย่างชัดเจนผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ข้าราชการในสังกัดสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี มีผลงานด้านการประชาสัมพันธ์ มีการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเป็นการสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี จึงกำหนดดำเนินโครงการสร้างภาพองค์กรของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ปีงบประมาณ ๒๕๖๔ ขึ้น
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อประชาสัมพันธ์งานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ๒. เพื่อสร้างขวัญ กำลังใจ เชิดชูเกียรติ รวมทั้งสร้างแรงจูงใจให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลผลงานด้านการประชาสัมพันธ์ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ ของโครงการ	๑.เจ้าหน้าที่ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรีที่ปฏิบัติงานด้านการสร้างภาพลักษณ์องค์กร มีผลงานด้านการประชาสัมพันธ์ ๒.เป็นกลยุทธ์หรือแนวทางการประชาสัมพันธ์งานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	-สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี มีภาพลักษณ์ที่ดีในการปฏิบัติงานในการให้บริการกับผู้ประกอบการ/ประชาชน -มีกลยุทธ์หรือแนวทางการประชาสัมพันธ์งานหรือภารกิจของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕
๖. ความเชื่อมโยงกับ แผนพัฒนาจังหวัด /กลุ่มจังหวัด	สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน
๗. ระยะเวลา	๑ ปีงบประมาณ

๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. มอบหมายเจ้าหน้าที่ดำเนินการ ในการดำเนินการประชาสัมพันธ์ การถ่ายภาพ กิจกรรมของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี และกำหนดรูปแบบและหลักเกณฑ์ในการคัดเลือก ๒. กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ รูปแบบและกำหนดระยะเวลา ในการประชาสัมพันธ์ ๓. ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด
๙. งบประมาณ	ดำเนินการโดยไม่ใช้งบประมาณจากทางราชการ
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

๑. ชื่อโครงการ	โครงการจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๑๑ ได้กำหนดให้ “ส่วนราชการมีหน้าที่พัฒนาความรู้ในส่วนราชการ เพื่อให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ โดยต้องรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และสามารถประมวลผลความรู้ในด้านต่างๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการ ได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว เหมาะสมกับสถานการณ์ รวมทั้งต้องส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถ สร้างวิสัยทัศน์ และปรับเปลี่ยนทัศนคติของข้าราชการสังกัดให้เป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพและมีการเรียนรู้ร่วมกัน” แต่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ได้นั้น จำเป็นต้องมี “การจัดการความรู้” ซึ่งเป็นการนำความรู้ที่มีอยู่ หรือที่ได้เรียนรู้มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร และเป็นเครื่องมือขององค์กรที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ เพื่อยกระดับการปฏิบัติงาน รวมทั้งการปรับปรุงกระบวนการ การให้บริการ การตอบสนองต่อความต้องการและทิศทางขององค์กร เพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์เป็นการเพิ่มคุณค่าให้แก่องค์กรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง กระบวนการจัดการความรู้ในองค์กรจึงมีความสำคัญ กล่าวคือ เป็นการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กร ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคล หรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถในเชิงแข่งขัน ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานราชการเป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๑๑ “ที่ให้ส่วนราชการมีหน้าที่พัฒนาความรู้ในส่วนราชการ เพื่อให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ” ส่วนวิจัยและพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลท้องถิ่น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี จึงได้ทำ “โครงการจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM)” ขึ้น
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อให้การจัดการความรู้ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี เป็นรูปธรรม ๒. เพื่อส่งเสริมให้มีการถ่ายทอดความรู้และทักษะที่อยู่ในตัวบุคคลทั่วทั้งองค์กร ๓. เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรมีการพัฒนาความรู้เพิ่มขึ้น ๔. เพื่อรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กร
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ ของโครงการ	<u>ผลผลิต</u> มีชุดองค์ความรู้ที่เป็นรูปธรรมประจำสำนักงาน หรือคู่มือในการทำงานเพิ่มขึ้น <u>ผลลัพธ์</u> บุคลากรของสำนักงาน มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ บุคลากรของสำนักงาน มีส่วนในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ บุคลากรของสำนักงาน ได้รับการพัฒนาความรู้เพิ่มขึ้น
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ได้รวบรวมจัดการองค์ความรู้ของสำนักงานได้อย่างเป็นรูปธรรม
๖. ความเชื่อมโยงกับ แผนพัฒนาจังหวัด /กลุ่มจังหวัด	สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

๗. ระยะเวลา	๑ ปีงบประมาณ
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การจัดทำแผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) ของสำนักงานฯ ๒. การเสวนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือการถ่ายทอด Best Practices ๓. การจัดทำบอร์ดเผยแพร่องค์ความรู้ในศูนย์การเรียนรู้ในศูนย์การเรียนรู้ฯของสำนักงานฯ ๔. การจัดทำ Homepage KM ในเว็บไซต์ของสำนักงานฯ ๕. การจัดทำคู่มือหรือ Best Practices
๙. งบประมาณ	ดำเนินการโดยไม่ใช้งบประมาณจากทางราชการ
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา
อุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) ของ สปอ.	แผนพัฒนา จังหวัดสิงห์บุรี ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	แผนปฏิบัติการด้าน การพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดสิงห์บุรี ปี ๒๕๖๕
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมสู่ ๔.๐ เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมของไทยให้ เติบโตไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔.๖ ภายในปี ๒๕๖๕	ภาคอุตสาหกรรมมีผลิต ภาพปัจจัยการผลิตรวม เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒.๕ ภายในปี ๒๕๖๕	ศูนย์กลางอาหารและ เกษตรปลอดภัย แหล่งท่องเที่ยวสร้างสรรค์ สังคมเป็นสุข	เป็นแหล่งอุตสาหกรรมที่ เป็นมิตรกับชุมชนและ สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๑	การเสริมสร้างศักยภาพ ของภาคอุตสาหกรรมให้ เติบโตและเข้มแข็ง	การผลักดันและบูรณาการ นโยบายและแผนให้ เกิดผลสัมฤทธิ์	ส่งเสริมการเกษตร ปลอดภัยแบบครบวงจร	เสริมสร้างและพัฒนา ศักยภาพของผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมและวิสาหกิจ ชุมชนให้มีความสามารถ ในการแข่งขัน และได้รับ การรับรองมาตรฐาน
ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๒	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุน ให้เอื้อต่อการลงทุนและ การพัฒนาอุตสาหกรรม	การเสริมสร้างศักยภาพของ ธุรกิจอุตสาหกรรม	พัฒนาศักยภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่ม ด้านการท่องเที่ยว	
ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๓	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมให้เป็นมิตร กับสังคมและสิ่งแวดล้อม	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับ สังคมและสิ่งแวดล้อม	พัฒนาคุณภาพชีวิต และสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน	เสริมสร้างการบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม และ เครือข่ายพัฒนาอุตสาหกรรม ให้เป็นมิตรกับสังคมละ สิ่งแวดล้อม
ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๔	การพัฒนาสมรรถนะ องค์กรเพื่อให้บริการ อย่างมีคุณภาพ	การพัฒนาสมรรถนะองค์กร เพื่อให้บริการอย่างมีคุณภาพ	-	เสริมสร้างและพัฒนา สมรรถนะองค์กรเพื่อให้ บริการด้านอุตสาหกรรม อย่างมีคุณภาพ

“ถิ่นวีรชนคนกล้า คู่หล้าพระนอน
นามกระฉ่อนช่อนแม่ลา
เทศกาลกินปลาประจำปี”

